

ΕΚΛΟΓΕΣ 2000

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΑΡΙΣΤΕΡΑ - ΨΗΦΙΣΕ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ

ΨΗΦΟΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ!

Με στόχο την πιο ισχυρή παρουσία του στη Βουλή και στο λαό ο Συνασπισμός βαδίζει στις εκλογές της 9ης Απριλίου, τις πρώτες του 21ου αιώνα!

Είναι αποφασισμένος να συγκρουστεί με το δικομματικό κατεστημένο, τις δυνάμεις και την προσπάθεια διαιώνισής του, να αγωνιστεί για τα μεγάλα αναπτυξιακά, κοινωνικά και εθνικά προβλήματα της χώρας και της κοινωνίας μας, για τα δίκαια των εργαζομένων και των κοινωνικά αδύναμων, για τα δικαιώματα των πολιτών..

Σ' αυτόν τον αγώνα συναντήθηκε με τις δυνάμεις της ανανεωτικής ριζοσπαστικής Αριστεράς, με τις δυνάμεις της Οικολογίας με εκείνους/ες που δεν μπορούν να φανταστούν την κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα χωρίς την ισχυρή παρουσία της Αριστεράς. Της Αριστεράς που αγωνίζεται να προσδώσει σύγχρονο περιεχόμενο στις μεγάλες αξίες του σοσιαλιστικού κινήματος. Της Αριστεράς που τολμά, που τολμά να υπερβαίνει ακόμα και τον εαυτό της.

Οι εκλογές θα είναι μία δύσκολη αναμέτρηση. Γίνονται με άνισους όρους - και αυτό είναι μία πρόκληση για τους αριστερούς ψηφοφόρους, άνδρες και γυναίκες.

Στόχος του ΠΑΣΟΚ του κ. Σημίτη, είναι να συρρικνώσει την σύγχρονη Αριστερά, να λεηλατήσει τις ψήφους της και να αποδυναμώσει το ρόλο της στην πορεία της ελληνικής κοινωνίας.

Και ασφαλώς δεν είναι άσχετος με τους σχεδιασμούς αυτούς ο χρόνος και ο τρόπος με τον οποίο οργανώνονται οι εκλογές.

Ο κ. Πρωθυπουργός ανακοίνωσε τις πρόωρες εκλογές επιδεικνύοντας προσωπική πολιτική ασυνέπεια και περιφρόνηση του Συντάγματος. Δεν είπε την αλήθεια, επικαλούμενος τις δήθεν διαπραγματεύσεις για την ΟΝΕ.

Διαπραγμάτευση δεν προβλέπεται για χώρα που πρόκειται να ενταχθεί στην ΟΝΕ, ούτε για τη μετά-ΟΝΕ εποχή. Οι διαδικασίες ρυθμίζονται με αυτόματο τρόπο από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, το Σύμφωνο Σταθερότητας, τις αποφάσεις των ευρωπαϊκών συμβουλίων και του ECOFIN. Έτσι έγινε και με τις 11 χώρες που είναι ήδη ενταγμένες στην ΟΝΕ.

Κατά συνέπεια ο λόγος της προκήρυξης πρόωρων εκλογών δεν έχει να κάνει με το εθνικό συμφέρον, αλλά με το κομματικό συμφέρον του ΠΑΣΟΚ.

Θέλει να πάει στις εκλογές, πριν αρχίσουν να φαίνονται τα σκληρά μέτρα των μονόπλευρων οικονομικών πακέτων και πριν υποχρεωθεί να δημοσιοποιήσει τις πολιτικές του που θα συνοδεύουν την απόφαση ένταξης. Ήδη η έγκριση του Προγράμματος Σύγκλισης (1999-2002)

από το ECOFIN συνδυάζεται με δεσμεύσεις για επέκταση των ιδιωτικοποιήσεων, μείωση των δημόσιων δαπανών και συγκράτηση του πληθωρισμού για να διασφαλιστεί η διατηρησιμότητα: Με άλλα λόγια, πάγωμα μισθών, περικοπές κοινωνικών δαπανών, υπερφορολόγηση μισθωτών και συνταξιούχων, διαίωνιση της μονόπλευρης λιτότητας, αποδιάρθρωσης του ασφαλιστικού συστήματος.

Το ΠΑΣΟΚ επιδιώκει να φτάσουν οι πολίτες στην κάλπη χωρίς να γνωρίζουν ποιες ακριβώς θα είναι οι συνέπειες της ψήφου τους.

Θέλει να ζητήσει μία λευκή επιταγή για να τη χρησιμοποιήσει ανεξέλεγκτα.

Αυτός ακριβώς ο λόγος που οδήγησε την κυβέρνηση στις πρόωρες εκλογές φωτίζει και το πραγματικό δίλημμα αυτών των εκλογών.

Θα δώσει ο ελληνικός λαός την λευκή επιταγή στο ΠΑΣΟΚ ή στη Ν.Δ.;

Θα δώσει την απόλυτη εξουσία να χειριστούν ανεξέλεγκτα τα μεγάλα προβλήματα της μεταΟΝΕ εποχής ή θα εξασφαλίσει δυνατότητες σοβαρού ελέγχου και δυνατότητες υπεράσπισης των συμφερόντων του;

Η μέχρι σήμερα πορεία, η πορεία για την ένταξη στην ΟΝΕ, δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολιών. Αυτήν την πορεία την πλήρωσαν τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα. Και από αυτή την πορεία επωφελήθηκαν οι ισχυροί επιχειρηματικοί όμιλοι.

Θα συνεχιστεί ανεμπόδιστα και ανεξέλεγκτα η ίδια πολιτική και στη νέα, στη μεταΟΝΕ περίοδο; Οι πολιτικές των δύο κομμάτων δεν επιτρέπουν αυταπάτες.

Οι εκλογές είναι πλέον πραγματικότητα και αυτό έχει σημασία. Οφείλουμε, επομένως, καθαρά και με απόλυτη σαφήνεια να ορίσουμε από τη δική μας σκοπιά το δίλημμα αυτής της αναμέτρησης και να δώσουμε αποστομωτική απάντηση!

Το κρίσιμο ερώτημα για όλους τους πολίτες, που έχουν αναφορά στις αξίες και τις ιδέες της Αριστεράς, δεν μπορεί να είναι ποιο από τα δύο μεγάλα κόμματα θα κερδίσει.

Το ουσιαστικό δίλημμα είναι εάν στην επόμενη Βουλή και συνολικά στην πολιτική ζωή, όπως αυτή θα διαμορφωθεί από το εκλογικό αποτέλεσμα, η σύγχρονη δημοκρατική και ριζοσπαστική Αριστερά θα αποδυναμωθεί ή θα έχει ισχυρή παρουσία.

Η επόμενη Βουλή είναι αναθεωρητική, θα τροποποιήσει το Σύνταγμα της χώρας. Θα καθορίσει την πολιτική και θεσμική συγκρότηση της χώρας για μακρά περίοδο. Η νέα Βουλή θα βρεθεί αντιμέτωπη με μεγάλες κοινωνικές εντάσεις, τα μεγάλα κοινωνικά ελλείμματα, που έχουν ήδη διαρρήξει τον κοινωνικό ιστό συνοχής. Θα κληθεί να αντιμετωπίσει τις μεγάλες ανεπάρκειες του πολιτικού συστήματος, καθώς μεγάλο τμήμα εξουσίας μεταφέρεται σε υπερεθνικά όργανα και ολοένα και πιο ευρύ τμήμα δύναμης περνάει σε νέα επιχειρηματικά μορφώματα, που κάνουν καθοριστική τη δύναμη των εξωθεσμικών κέντρων σε βάρος των πολιτικών θεσμών.

Ψήφος στον ΣΥΝ, λοιπόν! Αυτή είναι η δική μας απάντηση.

Η ισχυρή παρουσία του στη νέα Βουλή, αλλά και στους κοινωνικούς χώρους είναι περισσότερο από χρήσιμη. Είναι αναγκαία.

Από τις εκλογές του Απρίλη πρέπει να αναδειχθεί ένα νέο πολιτικό σκηνικό και μία σαφής πολιτική εντολή για στροφή προς τα αριστερά.

Επομένως η ψήφος στο ΣΥΝ, η ενίσχυσή του, είναι εντολή για να αλλάξουν οι πολιτικές που εφαρμόζονται και οι συσχετισμοί που κυριαρχούν.

Για να πάψει η πολιτική σκηνή να κυριαρχείται από το ΠΑΣΟΚ και τη Ν.Δ. και από τις πολιτικές τους που ευθύνονται για τα συσσωρευμένα αδιέξοδα και τις κοινωνικές ανισότητες.

Ο Συνασπισμός αμφισβητεί και αντιπαλεύει τις δικομματικές αυτοδυναμίες. Ο εκλογικός νόμος με τον οποίο γίνονται οι εκλογές και η ασκούμενη πολιτική, δεν αφήνει περιθώρια αναζήτησης νέων λύσεων στο πολιτικό πρόβλημα, λύσεων που θα στηρίζονται στην ιδέα των κυβερνήσεων συνεργασίας

Η πρόταση της Ν.Δ. υπηρετεί τη νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ανακυκλώνει με παράλογες δεξιόστροφες επιλογές, θητεύοντας αλαζονικά τον κομματικό ηγεμονισμό της αυτοδυναμίας του.

Οι στρατηγικές που αντιπροσωπεύουν το ΚΚΕ και το ΔΗΚΚΙ δεν μπορούν να διαμορφώσουν απαντήσεις στα μεγάλα προβλήματα των σημερινών κοινωνιών και τις προοπτικές τους, ούτε είναι σε θέση να διαμορφώσουν το πλαίσιο της ανασύνταξης κι ενότητας όλης της Αριστεράς.

Το ΚΚΕ θεωρεί ως βασικό αντίπαλο την παρουσία του ΣΥΝ, επιδιώκοντας την καθήλωση της αριστεράς σε παρωχημένα σχήματα και αντιλήψεις.

Το ΔΗΚΚΙ αναζητά την ταυτότητά του στα συνθήματα περί προοδευτικής παράταξης από τον Βενιζέλο μέχρι τον Α. Παπανδρέου.

Ο ΣΥΝ θέλει και αγωνίζεται να αποτελέσει τον αποφασιστικό παράγοντα γενικότερων ριζοσπαστικών μεταβολών. Αγωνίζεται για τη ριζική ανασύνταξη του χώρου της ευρύτερης Αριστεράς.

Η ενίσχυση του ΣΥΝ σημαίνει ισχυροποίηση και ανάπτυξη της σύγχρονης δημοκρατικής και ριζοσπαστικής αριστεράς ως αυτόνομου και διακριτού ρεύματος ιδεών και πολιτικής, ιστορικά αναγκαίου για την Ελλάδα και την Ευρώπη. Σημαίνει ενίσχυση εκείνου του πολιτικού χώρου από τον οποίο μπορούν και πρέπει να πηγάζουν οι πρωτοβουλίες για τις ριζοσπαστικές αλλαγές της εναλλακτικής προοδευτικής πολιτικής.

Η πρόκληση του προοδευτικού εκσυγχρονισμού

Με την ένταξη στην ΟΝΕ η χώρα μας έχει ανάγκη από ένα νέο σχεδιασμό της οικονομικής και κοινωνικής της ανάπτυξης, στη βάση νέων προτεραιοτήτων και ιεραρχήσεων.

Το πρόβλημα της ανεργίας, η προάσπιση των αδύναμων εισοδημάτων και η ανακατανομή εξουσιών, η ανασυγκρότηση και ενίσχυση του παραγωγικού ιστού στο σύνολο της χώρας και στις περιφέρειες πρέπει να γίνουν πρώτες και κεντρικές προτεραιότητες.

Το αίτημα αυτό διασταυρώνεται με τα νέα προβλήματα και αιτήματα που αναδεικνύονται μέσα από τη νέα πραγματικότητα, έτσι όπως την διαμορφώνουν η επανάσταση στην επιστήμη και τις τεχνολογίες και η παγκοσμιοποίηση των αγορών. Προβλήματα που αγγίζουν ολόκληρη το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι

Ο ΣΥΝ υπογραμμίζει ότι το μοντέλο των ανεξέλεγκτων αγορών, της κυριαρχίας των αγορών πάνω στην κοινωνία, δεν μπορεί να είναι το μέλλον της χώρας στο νέο αιώνα. Ο νεοφιλελευθερισμός, ως πλαίσιο προσανατολισμού των ασκούμενων πολιτικών, δεν μπορεί να απαντήσει στις ουσιώδεις ανάγκες των κοινωνιών, για μία βιώσιμη, σταθερή, δίκαιη και ασφαλή ανάπτυξη. Αντίθετα, όπως απεδείχθη σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας και ιδιαίτερα την τελευταία τετραετία στη χώρα μας, προκαλεί πρωτοφανή, άμεση και έμμεση, ανεργία, διευρύνει τις κοινωνικές ανισότητες, εξαπλώνει τη νέα φτώχεια, υποβαθμίζει την ποιότητα της ζωής, επιφέρει τελεσίδικες καταστροφές στο περιβάλλον, χωρίς καμία δυνατότητα αποκατάστασης.

Απαιτείται επομένως ένα μεταρρυθμιστικό σχέδιο μεγάλης πνοής, που να περιλαμβάνει τους παρακάτω πυλώνες:

- Κεντρική επιδίωξη η καταπολέμηση της ανεργίας και η πλήρης απασχόληση

- Εκσυγχρονισμός του αγροτικού τομέα-Αναδιάρθρωση της υπαίθρου
- Εκσυγχρονισμός και αναβάθμιση του συστήματος Υγείας-Πρόνοιας
- Ριζική και δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση
- Η πρόκληση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και των Ολυμπιακών Αγώνων
- Αποκατάσταση σεισμοπαθών-Προστασία από τους σεισμούς
- Διαμόρφωση σύγχρονης μεταναστευτικής πολιτικής
- Αειφόρος ανάπτυξη-Οικολογική προστασία και ανασυγκρότηση
- Η ίση συμμετοχή των γυναικών στην οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή, κριτήριο της δημοκρατίας και του πολιτισμού
- Πολιτιστική αναγέννηση - Ανοιχτοί ορίζοντες
- Ο ΣΥΝ για τα ανθρώπινα δικαιώματα
- Ο ΣΥΝ για τη νεολαία
- Ο ΣΥΝ για τον απόδημο ελληνισμό
- Σύγχρονη πολιτική για την αντιμετώπιση της μάστιγας των ναρκωτικών
- Η πρόκληση των ελληνοτουρκικών σχέσεων και της Βαλκανικής πολιτικής
- Οι μειονότητες ως γέφυρα φιλίας
- ΜΜΕ, Ενημέρωση, Διαφάνεια
- Η συνταγματική αναθεώρηση
- Εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας

Κεντρική επιδίωξη η καταπολέμηση της ανεργίας και η πλήρης απασχόληση

Η ανεργία στη χώρα μας έχει πάρει πλέον εκρηκτικές διαστάσεις. Θίγει κατά κύριο λόγο τις γυναίκες και τους νέους, δημιουργεί μακροχρόνια άνεργους - ες, διαχωρίζει την κοινωνία σε πολλαπλές ταχύτητες. Οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ τη δεκαετία του '90, που στηρίχτηκαν στο πεντάπτυχο "μείωση μισθών- αύξηση κερδών- επενδύσεις- ανάπτυξη - δημιουργία νέων θέσεων εργασίας", απέτυχαν παταγωδώς. Οι μισθοί μειώθηκαν, τα κέρδη αυξήθηκαν, αλλά νέες θέσεις δεν δημιουργήθηκαν και η ανεργία αυξάνεται.

Τα συντηρητικά μέτρα που αναφέρονται στην απορύθμιση της αγοράς εργασίας, αποδεικνύονται ανίκανα να ανακόψουν την αύξηση της ανεργίας. Στην καλύτερη περίπτωση μπορούν να μετατρέψουν ένα μέρος των ανέργων σε "φτωχούς/ες εργαζόμενους/ες".

Τα προοδευτικά μέτρα που αφορούν στη μείωση του χρόνου εργασίας, στην ενίσχυση των μικρών επιχειρήσεων, στη μείωση των στρατιωτικών δαπανών μπορούν να ελαττώσουν την ανεργία, όχι όμως και να δημιουργήσουν από μόνα τους συνθήκες πλήρους απασχόλησης.

Η δημιουργία τέτοιων συνθηκών επιβάλλει την εφαρμογή μιας συγκροτημένης πολιτικής, που θα συνδυάζει μέτρα για την διαμόρφωση ενός παραγωγικού, κοινωνικού και οικολογικού προτύπου, με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Απαιτεί ταυτόχρονα πρωτοβουλίες σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, με την ενεργοποίηση της σύγχρονης ευρωπαϊκής αριστεράς.

Ο ΣΥΝ προτείνει εναλλακτική πολιτική για την αντιμετώπιση της ανεργίας με βάση τους εξής άξονες:

α. Συγκεκριμένοι στόχοι και χρονοδιάγραμμα για τη μείωσή της ανεργίας.

β. Μέτρα και πολιτικές για την υλοποίηση των στόχων με πυρήνα την νομοθετική κατοχύρωση του 35ωρου χωρίς μείωση των αποδοχών και αύξηση των θέσεων εργασίας.

γ. Διπλασιασμός των πόρων που διατίθενται από το κράτος για την απασχόληση.

δ. Αύξηση και χρονική επιμήκυνση της χορήγησης των επιδομάτων ανεργίας. Ειδική μέριμνα για τους νέους, μακροχρόνια και ηλικιωμένους άνεργους.

ε. Ειδικές πολιτικές για την καταπολέμηση της ανεργίας των γυναικών και την ισότιμη πρόσβασή τους στην απασχόληση.

στ. Ενίσχυση της απασχόλησης στους τομείς του περιβάλλοντος, των κοινωνικών υπηρεσιών, της ποιότητας ζωής.

ζ. Αναδιάρθρωση του συστήματος "εκπαίδευση-κατάρτιση-επανεκπαίδευση" εργαζομένων και ανέργων που να συνδυάζεται με την απασχόληση.

Ο ΣΥΝ συνεπής στις διακηρύξεις του επεξεργάστηκε και υπέβαλε στη Βουλή προτάσεις νόμων για το 35ωρο, για τους ηλικιωμένους και τους μακροχρόνια άνεργους, και για την αύξηση και χρονική επιμήκυνση των επιδομάτων ανεργίας.

Η εφαρμογή του 35ωρου χωρίς μείωση των αποδοχών, η στήριξη της παραγωγής οικολογικών προϊόντων και υπηρεσιών στη γεωργία, τον τουρισμό, την βιομηχανία, η ενθάρρυνση νέων υπηρεσιών από το κράτος και την Αυτοδιοίκηση, που να είναι προσανατολισμένες στην κάλυψη παγίων και νέων αναγκών των ανθρώπων, αποτελούν δράσεις που μπορούν να συμβάλλουν σε μια τέτοια κατεύθυνση.

Στήριξη των χαμηλών εισοδημάτων και ενίσχυση της συνολικής κοινωνικής προστασίας με προτεραιότητα σε όσους την έχουν περισσότερο ανάγκη

Η αντιμετώπιση των πληθωριστικών πιέσεων και η επιδίωξη ανταγωνιστικότητας μέσω της μείωσης του εργατικού κόστους και του περιορισμού της κοινωνικής προστασίας είναι αδιέξοδη και κοινωνικά ανεπίτρεπτη.

Η κατεύθυνση αυτή δεν καταδικάζει μόνο συγκεκριμένα κοινωνικά στρώματα σε υποχώρηση, αλλά υποβιβάζει ολόκληρη την οικονομία και την εμποδίζει να κατακτήσει τα νέα επίπεδα εξειδίκευσης και κοινωνικής προστασίας προς τα οποία πρέπει να κινηθεί ιδιαίτερα μετά την ένταξη στην ΟΝΕ.

Απαιτούνται πολιτικές ριζικής αναδιανομής εισοδημάτων και κατοχύρωσης δικαιωμάτων υπέρ των αδυνάτων και κυρίως των χαμηλόμισθων και χαμηλοσυνταξιούχων.

Δυνατότητες θα προκύψουν και από την αναμενόμενη βελτίωση των ρυθμών αύξησης του εθνικού εισοδήματος τα επόμενα χρόνια.

Επίσης, η πτώση των επιτοκίων αναμένεται να μειώσει την επιβάρυνση του προϋπολογισμού σε ότι αφορά τις δαπάνες για την εξυπηρέτηση του Δημοσίου χρέους.

Οι δυνατότητες αυτές πρέπει να αξιοποιηθούν για την άνοδο των χαμηλών εισοδημάτων, την στήριξη ειδικότερα των χαμηλόμισθων και χαμηλοσυνταξιούχων με τη χορήγηση ουσιαστικών διορθωτικών αυξήσεων, την κατοχύρωση ενός ικανοποιητικού ελάχιστου εισοδήματος για όλους τους Έλληνες και Ελληνίδες, την ανασυγκρότηση του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος. Επιβάλλεται η καθιέρωση κατώτατου μισθού και κατώτατης σύνταξης για όλους τους απόμαχους. Ειδικά μέτρα απαιτούνται για τους ημερομίσθιους εργαζόμενους.

Ιδιωτικοποιήσεις

Οι γενικευμένες και άκρατες ιδιωτικοποιήσεις και τα άλλα μέτρα που προώθησε η κυβέρνηση με τη στήριξη της Ν.Δ., δεν αποτελούν λύση ή το οικονομικό και κοινωνικό ζητούμενο. Αντιθέτως οδήγησαν στην εκχώρηση δημόσιων επιχειρήσεων στρατηγικής και κοινωνικής σημασίας στα χέρια επιχειρηματικών ομίλων, στο όνομα της δήθεν εξυγίανσης και ανάπτυξής τους. Οι πωλήσεις - ιδιωτικοποιήσεις αυτές χρησιμοποιήθηκαν για την οριακή μείωση του δημόσιου χρέους και συνέβαλαν στη μεγιστοποίηση του οικονομικού οφέλους των ιδιωτικών συμφερόντων. Οι πολιτικές αυτές θα ενταθούν μετεκλογικά και θα επεκταθούν στους τομείς της υγείας, παιδείας, ασφάλισης, όπως προβλέπεται στις κυβερνητικές δεσμεύσεις και καταγράφονται στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης.

Το πρόβλημα των δημόσιων επιχειρήσεων συνολικά δεν είναι οικονομικό και δεν σχετίζεται με το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Είναι πρόβλημα πολιτικό και θεσμικό. Πολιτικό όσον αφορά την άρνηση της κυβέρνησης να τις αξιοποιήσει σαν μοχλό για την ανασυγκρότηση και ανάπτυξη της Ελληνικής οικονομίας, και θεσμικό λόγω της κυβερνητικής και κομματικής εξάρτησης.

Η κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια καλλιεργεί και προωθεί το ιδεολόγημα περί λαϊκού τάχα καπιταλισμού με στόχο την εξαπάτηση και αποδοχή από μέρους των εργαζομένων της πολιτικής αυτής. Στο πλαίσιο αυτό χρησιμοποιείται και το χρηματιστήριο.

Ο ΣΥΝ αντιπαράχθηκε και θα συνεχίσει να αντιπαράθεται σ' αυτές τις πολιτικές και προτείνει πολιτικές προοδευτικού εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης των ΔΕΚΟ, με προώθηση του κοινωνικού, εργατικού και κοινοβουλευτικού ελέγχου, της επιχειρηματικότητάς τους, με στόχο να αποτελέσουν αποτελεσματικό μοχλό για την ανάπτυξη της χώρας, την εξυπηρέτηση των αναγκών της κοινωνίας και όχι των ολίγων, την παροχή φθηνών ποιοτικών υπηρεσιών στους πολίτες.

Στη σημερινή φάση που η κυβέρνηση προχωρά στην παράδοση της πλειοψηφίας των μετοχών και του Management των ΔΕΚΟ σε μεγαλιδιοκτήτες, ο ΣΥΝ θα πρωτοστατήσει στην ανάπτυξη κινήματος για:

1. Σταμάτημα της επέκτασης των ιδιωτικοποιήσεων και σε άλλες δημόσιες επιχειρήσεις, τράπεζες και τομείς κοινωνικής πολιτικής.
2. Αποτελεσματικό Δημόσιο Management με πλήρη διοικητική και επιχειρηματική αυτοτέλεια.
3. Μη επέκταση των ιδιωτικοποιήσεων στις ήδη μετοχοποιημένες ΔΕΚΟ και αποτροπή εκχώρησης πλειοψηφικού πακέτου τους και του Management σε ιδιώτες.
4. Ανάπτυξη και πραγματικός εκσυγχρονισμός των ΔΕΚΟ με κριτήριο τη συμβολή στη γενικότερη ανάπτυξη της χώρας, στην αύξηση της απασχόλησης, στην εξυπηρέτηση των πολιτών, στην προστασία και αναβάθμιση του περιβάλλοντος και

5. Ολοκληρωμένη πολιτική ανθρώπινου δυναμικού στην κατεύθυνση της αξιοποίησης και αναβάθμισής του.

Ριζική φορολογική μεταρρύθμιση

Η μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος είναι διαρθρωτική αλλαγή με τεράστια σημασία για την εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας και για τον κοινωνικό χαρακτήρα της όλης οικονομικής πολιτικής.

Ο ΣΥΝ προτείνει μια φορολογική μεταρρύθμιση που:

- Θα υποβάλει όλα τα εισοδήματα από μισθούς, επαγγελματικές αμοιβές, επιχειρηματικές δραστηριότητες, ενοίκια, μερίσματα ή χρηματιστηριακά κέρδη σε μια ενιαία, προοδευτική φορολογική κλίμακα. Με τον τρόπο αυτό τα συνολικά φορολογικά έσοδα μπορούν να αυξηθούν και ταυτόχρονα να υπάρξει ουσιαστική φορολογική ελάφρυνση των εισοδημάτων από εργασία.
- Θα εισάγει νέα κριτήρια στο φορολογικό σύστημα με στόχο την δημιουργία κινήτρων για απασχόληση και προστασία του περιβάλλοντος με τη μορφή φορολογικών εκπτώσεων και πρόσθετων φόρων.
- Θα απλουστεύει δραστικά το φορολογικό σύστημα, έτσι ώστε ο φορολογικός μηχανισμός να γίνει κυρίως ελεγκτικός και να απαλλαγεί ο φορολογούμενος από άσκοπα γραφειοκρατικά βάρη.

Επαγγελματίες - Βιοτέχνες - Έμποροι

Ο επαγγελματίας, ο βιοτέχνης, ο έμπορος αγωνίζονται αβοήθητοι κάτω από την πίεση των ανεξέλεγκτων αγορών.

Η ανάγκη ενός σύγχρονου κράτους - υποστηρικτή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων αντί του υπάρχοντος γραφειοκρατικού μηχανισμού είναι επιβεβλημένη.

Η δημιουργία ενός οικονομικού περιβάλλοντος που θα εξασφαλίζει την ανασυγκρότηση, την ανάπτυξη και τον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων είναι βασικός άξονας της πολιτικής του ΣΥΝ.

Η μικρή και μεσαία επιχείρηση μπορεί να αποτελέσει τη "ραχοκοκαλιά" της οικονομίας μας, να δημιουργήσει τις αναγκαίες νέες θέσεις εργασίας, να παράγει καινοτόμα προϊόντα αν εξασφαλισθούν οι προϋποθέσεις:

- Ένα δίκαιο και πάγιο φορολογικό σύστημα.
- Νέα τραπεζικά προϊόντα.
- Κρατικές προμήθειες με διαφάνεια.
- Αναπτυξιακούς οργανισμούς με κλαδικές πολιτικές.
- Ασφαλιστικά ταμεία με υγιείς βάσεις.
- Επαγγελματική στέγη σε οργανωμένες περιοχές.

Βαθμιαία μείωση των στρατιωτικών δαπανών.

Μεγάλη όσο και μόνιμη στρέβλωση και ανισορροπία στην κατανομή των δημοσίων δαπανών στη χώρα μας είναι οι υπερτροφικές στρατιωτικές δαπάνες, λόγω και της μη επίλυσης των εθνικών προβλημάτων.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ η χώρα μας διαθέτει το 4,5% του εθνικού εισοδήματος σε στρατιωτικές δαπάνες, ποσοστό που την φέρνει πρώτη ανάμεσα σε όλες τις χώρες της

Ευρώπης οι οποίες δαπανούν κατά μέσο όρο κάτω του 2% του εθνικού τους εισοδήματος για στρατιωτικές δαπάνες.

Η σταδιακή μείωση των στρατιωτικών δαπανών είναι από τις βασικές προϋποθέσεις για να καταφέρει η ελληνική οικονομία να σταθεί στο πιο ανταγωνιστικό περιβάλλον της ΟΝΕ και ταυτόχρονα για να εξασφαλιστούν πόροι που θα διατεθούν για την κοινωνική πολιτική, την παιδεία, την υγεία, τις ίσες ευκαιρίες για όλους και όλες.

Εκσυγχρονισμός του αγροτικού τομέα - Αναδιάρθρωση της υπαίθρου

Η ελληνική γεωργία βρίσκεται σε μια μεταβατική περίοδο και στο μεταίχμια εξελίξεων από τις οποίες εξαρτάται ουσιαστικά το μέλλον της.

Ο απολογισμός της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι τραγικά απογοητευτικός. Χωρίς εθνικό σχέδιο και πολιτική για την ανάπτυξη του τομέα, αρκέστηκε στη μηχανιστική μεταφορά των αποφάσεων της Ε.Ε. Αποφάσεων που στην διαμόρφωσή τους άλλοτε δεν μπόρεσε η και δεν θέλησε να αποφύγει μέτρα και πολιτικές που βλάπτουν την ελληνική γεωργία.

Τα επόμενα χρόνια η ελληνική γεωργία θα βρεθεί αντιμέτωπη με σοβαρές προκλήσεις, στο βαθμό που αναμένεται μεγαλύτερη απελευθέρωση των αγορών, σταδιακός περιορισμός της στήριξης των αγροτικών προϊόντων, περιορισμοί στις παραγόμενες ποσότητες των προϊόντων στις χώρες της Ε.Ε. Όλα αυτά θα επιδράσουν αρνητικά στην προσπάθεια ανάπτυξης του αγροτικού τομέα στην Ελλάδα.

Ο ΣΥΝ απορρίπτει την πολιτική της παθητικής προσαρμογής στην ΚΑΠ, όπως απορρίπτει και την πολιτική της δημαγωγικής καταγγελίας και της φυγής προς το πουθενά.

Αγωνίζεται για μία ριζοσπαστική μεταρρύθμιση της ΚΑΠ, που θα βελτιώνει τη θέση των μικρομεσαίων αγροτών, ιδιαίτερα του Μεσογειακού Νότου.

Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε ειδικό σχέδιο διαπραγμάτευσης και διεκδίκησης για τα εθνικά μας προϊόντα, με αιχμή την αύξηση του πλεονέκτημα παραγωγής και των αντίστοιχων κονδυλίων, σε συνδυασμό με την επιβολή ανωτάτου ατομικού ορίου ενισχύσεων. Στόχος η άρση της ανισότητας, όπου το 40% των κοινοτικών ενισχύσεων κατευθύνεται στο 4% των παραγωγών.

Ο ΣΥΝ πιστεύει ότι η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει άμεσα στην εφαρμογή ενός συνόλου εθνικών δράσεων και επεμβάσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα ώστε τα επόμενα χρόνια ο αγροτικός τομέας να γίνει βιώσιμος και ανταγωνιστικός.

Τα βασικά στοιχεία αυτών των διαρθρωτικών παρεμβάσεων αφορούν:

- Στη συμπίεση του κόστους παραγωγής και αύξηση της ανταγωνιστικότητας των αγροτικών προϊόντων.
- Στην αναδιάρθρωση της παραγωγής για: την βελτίωση της σχέσης ζωϊκής φυτικής παραγωγής, την παραγωγή νέων ποικιλιών, νέων προϊόντων, βιολογικών προϊόντων και προϊόντων ονομασίας προελεύσεως καθώς και την ανάπτυξη των δασών και την ανανέωση του αλιευτικού στόλου.
- Στη διαμόρφωση συγκροτημένης πολιτικής γης με την ολοκλήρωση του κτηματολογίου, την λειτουργία της τράπεζας γης, τον προσδιορισμό χρήσεων γης και την αναμόρφωση του κληρονομικού δικαίου.
- Στην ενίσχυση της έρευνας και της εκπαίδευσης με την αύξηση των κονδυλίων για την έρευνα και τη σύνδεσή της με την αγροτική παραγωγή, και ταυτόχρονα στη

συστηματική εκπαίδευση και ενημέρωση των αγροτών αλλά και των φορέων που υποστηρίζουν τον τομέα.

- Στην αναβάθμιση και κατοχύρωση του επαγγέλματος του αγρότη με την αξιοποίηση του μητρώου αγροτών, τη δημιουργία μητρώου κατά κλάδο και τη σύσταση και λειτουργία των διεπαγγελματικών οργανώσεων.
- Στην στήριξη των συλλογικών δράσεων και αγροτών μέσα από τους συνεταιρισμούς και τις ομάδες παραγωγών.
- Οργάνωση και διάθεση της παραγωγής για την ποιοτική αναβάθμιση του ελέγχου και την τυποποίηση των αγροτικών προϊόντων, τη δημιουργία δικτύων εμπορίας και το άνοιγμα των αγορών.
- Στα προγράμματα ανασυγκρότησης της υπαίθρου για την ανάπτυξη των προβληματικών περιοχών, την εξασφάλιση συμπληρωματικών εισοδημάτων και την συγκράτηση του πληθυσμού.

Εκσυγχρονισμός και αναβάθμιση του συστήματος Υγείας-Πρόνοιας

Η πολιτική που εφαρμόζεται στο χώρο της Υγείας - Πρόνοιας, έχει οδηγήσει σε εγκατάλειψη της προσπάθειας για οικοδόμηση εθνικού συστήματος Πρόληψης -Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ), σε σημαντική υποβάθμιση του δημόσιου τομέα, σε αποδόμηση του συστήματος κοινωνικής φροντίδας και σε πρωτοφανή συγκεντροποίηση και αφαίμαξη της δημόσιας και ιδιωτικής δαπάνης για την υγεία, από τον ανεξέλεγκτο και ασύδοτο ιδιωτικό τομέα.

Το Εθνικό Σύστημα Υγείας ουδέποτε ολοκληρώθηκε. Τα τελευταία 10 χρόνια, με επιστέγασμα τη διακυβέρνηση Σημίτη, έχουμε εγκατάλειψη κάθε καίριας παρέμβασης. Ακολουθείται πολιτική καθημερινής διαχείρισης χωρίς κανένα συνολικό σχεδιασμό. Με τον τρόπο αυτό, οι αντιθέσεις στο σύστημα υγείας καθημερινά οξύνονται. Η κακή οργάνωση των υπηρεσιών υγείας, η αποδιοργάνωση του Δημόσιου Νοσοκομείου, οι ανεπάρκειες των Κέντρων Υγείας, η σοβαρή έλλειψη προσωπικού (ιδιαίτερα νοσηλευτικού και άλλων επαγγελματιών υγείας), η επικράτηση της παραοικονομίας και η διαπλοκή των συμφερόντων, έχουν οδηγήσει το Δημόσιο Τομέα σε αρχόμενη σήψη και ανυποληψία. Το ΕΣΥ είναι προβληματικό, αναποτελεσματικό και δεν επιτελεί το σκοπό του.

Με γρήγορους ρυθμούς συντελείται η συγκεντροποίηση και ιδιοποίηση, όλο και μεγαλύτερου τμήματος της δημόσιας και ιδιωτικής δαπάνης υγείας, από τον επιχειρηματικά οργανωμένο Ιδιωτικό Τομέα Υγείας. Ενώ την ίδια ώρα έχουμε υποβάθμιση της Δημόσιας Υγείας, απουσία Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας - Πρόληψης, έντονα θεραπευτικό και νοσοκομειακό χαρακτήρα του συστήματος, υποβάθμιση της περιφέρειας και τεχνητά προκλητή ζήτηση ιατρικών υπηρεσιών και φαρμάκων, που διογκώνουν το κόστος των υπηρεσιών υγείας.

Η απουσία περιφερειακού σχεδιασμού, οδηγεί στην αποσύνδεση από τις ανάγκες και τα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών, ενώ ταυτόχρονα εδραιώνονται οι μονοκομματικές λογικές και ο παραγοντισμός.

Η κατοχύρωση και η διεύρυνση της κοινωνικής αλληλεγγύης, αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας που προτείνει ο ΣΥΝ. Η πολιτική υγείας ανακατανέμει δυναμικά τον εθνικό πλούτο υπέρ των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων. Η προάσπιση της υγείας του ελληνικού λαού ως κοινωνικού δικαιώματος, αποτελεί το αφετηριακό κριτήριο τόσο στην πολιτική υγείας, όσο και στους άλλους τομείς της παραγωγής.

Στο πλαίσιο των σημερινών συνθηκών, αγωνιζόμαστε για το δημόσιο χαρακτήρα του συστήματος, με εισαγωγή μηχανισμών δημόσιου και κοινωνικού ελέγχου και εφαρμογή εκσυγχρονιστικών μέτρων συγκεκριμένης κατεύθυνσης που εξασφαλίζουν την αναδιανομή, την ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Γνωρίζουμε ότι ο αποτελεσματικός εκσυγχρονισμός του συστήματος υγείας- πρόνοιας - ασφάλισης δεν μπορεί να είναι κοινωνικά ουδέτερος. Απαιτεί ρήξεις και ανατροπές.

Οι προτάσεις μας:

Διατύπωση εθνικών στόχων και συνολικών πολιτικών προάσπισης και προαγωγής της υγείας σε όλους τους τομείς της κοινωνικής οργάνωσης και όχι μόνο στο σύστημα υγείας (τροφήμα, διατροφή, ρύπανση περιβάλλοντος, προϊόντα καπνού - ζάχαρης, κατοικία εργασία, ατυχήματα, ψυχ.παθήσεις, κλπ). Στόχος η μείωση των ανισοτήτων στην υγεία, ελάττωση της αρρώστιας, της αναπηρίας, της θνησιμότητας. Στόχος η παρέμβαση στα κριτήρια που κυριαρχούν στην παραγωγή και στην κατανάλωση. Απώτερος στόχος η πρόληψη που αφορά σύνολα και κοινωνικές ομάδες.

Συγκρότηση και λειτουργία ενός ολοκληρωμένου δικτύου Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας στα αστικά και ημιαστικά κέντρα σε συνδυασμό με το θεσμό του οικογενειακού γιατρού. Ενίσχυση και αναβάθμιση της λειτουργίας των υπαρχόντων Κέντρων Υγείας Αγροτικού τύπου.

Νέο πρότυπο εφαρμογής ΠΦΥ όπου προωθείται ο αναπροσανατολισμός και η ανανέωση του περιεχομένου όλων των υπηρεσιών: Διάγνωσης και θεραπείας οξέων και χρόνιων περιστατικών, δραστηριοτήτων πρόληψης, ασφάλειας και υγιεινής στους χώρους δουλειάς, οδοντιατρικής φροντίδας με έμφαση στην παιδική ηλικία, ψυχολογικής υποστήριξης, φυσικής και κοινωνικής αποκατάστασης, κοινωνικής φροντίδας κλπ.

Κεντρικός ρόλος των οικογενειακών γιατρών. Αναβάθμιση και επέκταση της ειδικότητας του γενικού γιατρού. Καθιέρωση του θεσμού ομάδας υγείας με πυρήνα τον οικογενειακό γιατρό και τη συμμετοχή άλλων επαγγελματιών υγείας ή ειδικών γιατρών.

Δημιουργία εναλλακτικών μορφών φροντίδων ψυχικής υγείας. Αναδιοργάνωση κοινωνικής φροντίδας. Στενή συνεργασία υπηρεσιών υγείας - ψυχικής υγείας και κοινωνικής φροντίδας. Στενή λειτουργική και επιστημονική διασύνδεση ΠΦΥ και Νοσοκομείων.

Εξάλειψη του σημερινού κατακερματισμού των Ασφαλιστικών Φορέων μέσα από τη διαδικασία συγκρότησης του Ενιαίου Φορέα Υγείας (ΕΦΥ). Συνέχιση της τριμερούς χρηματοδότησης και της οικονομικής ενίσχυσης των υπηρεσιών υγείας - πρόνοιας μέσω κρατικού προϋπολογισμού. Επαναξιολόγηση και αύξηση των Δ.Δ. στο επίπεδο του μέσου όρου της ΕΕ.

Συγκρότηση και σταθερή λειτουργία οργάνων κεντρικού και περιφερειακού σχεδιασμού και δημιουργία υγειονομικού χάρτη ανά περιφέρεια.

Ανασυγκρότηση της λειτουργίας του Δημοσίου Νοσοκομείου

Στελέχωση, ισότιμη πρόσβαση, αναδιανομή νοσοκομειακής κάλυψης της περιφέρειας. Λειτουργική ανασυγκρότηση. Απογευματινή λειτουργία. Αξιοποίηση υψηλής τεχνολογίας. Ανάπτυξη της έρευνας. Μείωση χρόνου αναμονής. Ανάπτυξη παιδιατρικών κέντρων, Μονάδων Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ) και αυτόνομων Τμημάτων Επειγόντων Περιστατικών (ΤΕΠ). Ανάπτυξη Ογκολογικών νοσοκομείων και Ψυχιατρικών τμημάτων στα Γενικά νοσοκομεία. Δημιουργία τμημάτων ανοικτής ημερήσιας περίθαλψης και μετανοσοκομειακής φροντίδας. Κατοχύρωση δικαιωμάτων των ασθενών. Πάταξη της παραοικονομίας. Ανανέωση και αναβάθμιση του ξενοδοχειακού, κτιριακού και τεχνολογικού εξοπλισμού. Πλήρης και αποκλειστική απασχόληση γιατρών ΕΣΥ με μονιμότητα εργασιακών σχέσεων.

Ιδιωτικός Τομέας

Εφαρμογή προδιαγραφών ασφαλείας και ποιότητας για Διαγνωστικά Κέντρα και ιδιωτικές κλινικές. Οργανωμένη και οριοθετημένη ανάπτυξη, ενταγμένη στον υγειονομικό χάρτη της

χώρας. Θεσμοθέτηση φόρου υπεραξίας σε υπερκέρδη (από ένα ποσοστό και άνω) για την κάλυψη ανασφαλιστών.

Κοινωνική Φροντίδα

Διεύρυνση του ρόλου των υπηρεσιών. Εξασφάλιση πρόσβασης, ποιότητας και εύρους. Προτεραιότητα στη στήριξη, περίθαλψη, κοινωνική ένταξη και επανένταξη των γυναικών, των ανηλίκων (παιδιών και εφήβων), των ηλικιωμένων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες, μέσα από την οργάνωση ενός δικτύου υπηρεσιών, αποκεντρωμένης βάσης, μέριμνας, παρακολούθησης, στέγασης, φιλοξενίας, θεραπείας, αποκατάστασης, εκπαίδευσης, επαγγελματικής κατάρτισης και δημιουργικής αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου.

Φάρμακο

Ενίσχυση των εθνικών φαρμακοβιομηχανιών.

Καθιέρωση λίστας με αντικειμενικά - επιστημονικά κριτήρια. Μείωση συμμετοχής συνταξιούχων στη φαρμακευτική περίθαλψη.

Ριζική και δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση

Για τον ΣΥΝ η παιδεία αποτελεί μια μοναδική αξία, αναντικατάστατο αγαθό για κάθε άνθρωπο προσωπικά και για την κοινωνία στο σύνολό της. Στο σύστημα των ιδεών της σύγχρονης Αριστεράς κατέχει κεντρική θέση για το ρόλο της στην επίτευξη της προσωπικής πληρότητας, στην απελευθέρωση από προκαταλήψεις και αναχρονισμούς, στην αντιμετώπιση της κοινωνικής ανισότητας και στην ανάπτυξη των πιο πολύτιμων αξιών του ανθρώπινου πολιτισμού. Επιπλέον, σήμερα, με την ανάδειξη της γνώσης, της επιστήμης, της πληροφορίας σε άμεσες παραγωγικές δυνάμεις, με ισχύ που δεν έχει προηγούμενο, η παιδεία καθίσταται αναγκαία προϋπόθεση για να μπορούν οι οργανωμένες κοινωνίες να αξιοποιούν τα σύγχρονα επιτεύγματα, να αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις ενός ανοικτού, όσο και ανταγωνιστικού κόσμου, να διαφυλάσσουν την πολιτιστική τους κληρονομιά και την ανεξάρτητη πολιτική τους οντότητα.

Στην αντίληψη που θέλει την παιδεία υπηρέτη των τρεχουσών αναγκών της οικονομίας ο ΣΥΝ αντιπαραθέτει την αντίληψη ενός αυτόνομου ρόλου της παιδείας, που ωστόσο δεν περιφρονεί το έδαφος της πραγματικότητας.

Στην αντίληψη που θέλει την παιδεία μηχανισμό διάπλασης προεπιλεγμένων προτύπων ο ΣΥΝ αντιπαραθέτει την αντίληψη ότι η παιδεία πρέπει να προσφέρει τη δυνατότητα ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας ενός κριτικά σκεπτόμενου ανθρώπου, που μπορεί να κατανοεί τα προβλήματα της κοινωνίας και του περιβάλλοντος και να παρεμβαίνει ενεργητικά και θετικά για την αντιμετώπισή τους.

Είναι κοινή διαπίστωση ότι το ζήτημα της παιδείας συνδιαμορφώνει τον πυρήνα των προβλημάτων της ελληνικής κοινωνίας.

Είναι τεκμηριωμένη και αποδεδειγμένη η καθολική δυσaréσκεια της ελληνικής κοινωνίας για το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Παρ' όλα αυτά, η δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση παραμένει ένα διαρκές αίτημα της ελληνικής κοινωνίας, αν και οι "μεταρρυθμίσεις" διαδέχονται ταχύτατα η μία την άλλη αποδεικνύοντας και με αυτό τον τρόπο τις λαθεμένες και αναποτελεσματικές πολιτικές επιλογές που τις επέβαλαν.

Η τελευταία εκπαιδευτική "μεταρρύθμιση" που προωθεί η κυβέρνηση έχει συντηρητικό και αντιεκπαιδευτικό χαρακτήρα. Εντείνει την εκπαιδευτική ανισότητα σε βάρος των παιδιών των εργαζομένων και των κοινωνικά αποκλεισμένων και φράζει τις ευκαιρίες των νέων.

Δεν αλλάζει το σχολείο, αλλά επικεντρώνεται σε εξεταστικά και διοικητικά μέτρα που δημιουργούν μη αναστρέψιμες καταστάσεις στην εξέλιξη των νέων. Όχι μόνο δεν αποτελεί αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, αφού δεν απαντάει στα βασικά προβλήματα της εκπαίδευσης και της ελληνικής κοινωνίας, αλλά το απορρυθμίζει. Ενισχύει την ιδιωτική εκπαίδευση, έχοντας ήδη μετατοπίσει το μισό κόστος παιδείας στον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Υποβαθμίζει την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση.

Στραγγαλίζει τον πολιτιστικό ρόλο του Λυκείου πχ Περιβαντολλογική εκπαίδευση

Πιστεύουμε ότι μία ριζική δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση θα πρέπει να προωθεί είτε άμεσα είτε σταδιακά και προγραμματισμένα, τις εξής επιδιώξεις:

Μία άλλη αντίληψη για την εκπαιδευτική πολιτική.

Κατάργηση των πρόσφατων νομοθετικών ρυθμίσεων και άμεση έναρξη διαλόγου με τους αρμόδιους φορείς και τις πολιτικές δυνάμεις για τη διαμόρφωση ενός σύγχρονου θεσμικού πλαισίου για την εκπαίδευση όλων των βαθμίδων.

Ομαλή και απρόσκοπτη έναρξη, κάθε χρόνο, των μαθημάτων από το Σεπτέμβριο με έγκαιρους διορισμούς, μεταθέσεις, αποσπάσεις, αποστολή βιβλίων, προγραμματισμό.

Αύξηση των δαπανών για την παιδεία με άμεσο στόχο στο 5% του ΑΕΠ.

Διοίκηση της εκπαίδευσης συλλογική, δημοκρατική και αξιοκρατική.

Χωρισμό του κράτους από την εκκλησία. Μη πραγματοποίηση των σχεδίων για εκκλησιαστικά εκπαιδευτήρια.

Ενεργή συμμετοχή των γονιών στα εκπαιδευτικά πράγματα.

Αξιοποίηση των ΜΜΕ και των διαδικτύων και όλης της σύγχρονης τεχνολογίας.

Διαφάνεια στην χρησιμοποίηση ευρωπαϊκών κονδυλίων

Παιδεία: Δικαίωμα για όλους - όχι προνόμιο.

Γενίκευση της προσχολικής αγωγής με πλήρες ωράριο, που να καλύπτει τις ανάγκες των εργαζομένων.

Ολοήμερο δημοτικό για όλα τα παιδιά με οργανωμένο, πλούσιο πρόγραμμα μάθησης και δραστηριοτήτων και όχι απλώς διευρυμένη "φύλαξη".

Πρωινή λειτουργία όλων των σχολείων σε κατάλληλες εγκαταστάσεις.

Μέτρα ενισχυτικής παρέμβασης για την αντιμετώπιση του αναλφαριθμητισμού και της σχολικής αποτυχίας, ως οργανικό στοιχείο του σχολείου.

Κατάλληλα και επαρκή μέτρα για την αντιμετώπιση των δυσκολιών που συναντούν τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, που σέβονται τις ιδιαιτερότητές τους και τις υπηρετούν σωστά.

Ανανέωση των προγραμμάτων διδασκαλίας και των διδακτικών βιβλίων ανά πενταετία με διαφανείς διαδικασίες.

Εκσυγχρονισμός των διδακτικών μεθόδων και των μέσων διδασκαλίας.

Διαπολιτισμική προσέγγιση της γνώσης και ανάπτυξη πολιτικών κατά του ρατσισμού, της ξеноφοβίας και των διακρίσεων.

Ειδική μέριμνα για τα παιδιά των μεταναστών/στριών.

Διαφυλική προσέγγιση της εκπαίδευσης. Μάθημα ισότητας των φύλων.

Αναβαθμισμένη και επαρκής διδασκαλία των ξένων γλωσσών με παροχή κατάλληλης πιστοποίησης.

Επαρκείς σχολικές βιβλιοθήκες ολόκληρης λειτουργίας, εφοδιασμένες με σύγχρονα μέσα πληροφόρησης και αναγνωστήρια.

Ανάπτυξη απογευματινών προγραμμάτων καλλιτεχνικής παιδείας και αθλητικής δραστηριότητας στα σχολεία.

Μέτρα και θεσμοί ψυχολογικής και κοινωνικής υποστήριξης των μαθητών. Σεξουαλική αγωγή.

Σύγχρονο Ενιαίο Λύκειο - Ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια.

Άμεση καθιέρωση δεκάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης και σταδιακή διεύρυνσή της σε δωδεκάχρονη.

Ενιαίο Λύκειο θεωρίας και πράξης ανοιχτό για όλους, με σύγχρονο πρόγραμμα μαθημάτων γενικής παιδείας και επιλογών.

Επαρκές και σύγχρονο δίκτυο τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης ως συστατικό στοιχείο της δημόσιας εκπαίδευσης.

Αύξηση του αριθμού εισακτέων στα ΑΕΙ-ΤΕΙ κατά 25% το χρόνο με ανάλογη αύξηση του διδακτικού προσωπικού και της υποδομής, ώστε σε μία τριετία να είναι ελεύθερη η πρόσβαση σ'αυτά. Στόχος τελικός είναι η ελεύθερη πρόσβαση στην ανώτατη παιδεία.

Αξιοκρατικός τρόπος επιλογής για τα τμήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, για τα οποία οι υποψήφιοι είναι περισσότεροι από τις θέσεις, που θα βασίζεται στη μοριοποίηση των μαθημάτων επιλογής που απαιτούν τα διάφορα τμήματα και εξετάζονται με γενικές εξετάσεις του απολυτηρίου και της σειράς που κατέχει το τμήμα στις προτιμήσεις του ενδιαφερομένου. Στα τμήματα στα οποία οι θέσεις επαρκούν γίνεται απ'ευθείας εγγραφή.

Άμεσα μέτρα για την ανακούφιση των μαθητών του Λυκείου.

Να διασφαλιστεί ουσιαστικά και μόνιμα η "δεύτερη ευκαιρία" για τους μαθητές και μαθήτριες της Α' και Β' Λυκείου.

Οι εξετάσεις της Β' Λυκείου να μην είναι πανελλαδικές και, κυρίως, να μη λαμβάνονται υπόψη στο βαθμό του απολυτηρίου.

Αλλαγή των ποσοστών που προσμετρούν για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια ανάμεσα στο απολυτήριο και τα μαθήματα ειδικότητας ή μείωση των εξεταζόμενων μαθημάτων.

Ποιοτικά αναβαθμισμένη τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Σύγχρονη, ανοιχτή και δημοκρατικά οργανωμένη τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ελεύθερη και δωρεάν πρόσβαση των φοιτητών/τριών σε όλα τα επίπεδα της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Πραγματική διεύρυνση της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Δια βίου δυνατότητες φοίτησης των πολιτών στα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Κάλυψη των δαπανών που απαιτεί η διεύρυνση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από τον κρατικό προϋπολογισμό, πολλαπλασιασμό και κάλυψη των οργανικών θέσεων διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Ανάπτυξη σε Ελλάδα και Ευρώπη διατμηματικών και διαπανεπιστημιακών συνεργασιών, υποστήριξη διεπιστημονικής και διακλαδικής κινητικότητας φοιτητών, διδασκόντων και ερευνητών/τριών.

Η ίδρυση κάθε νέας πανεπιστημιακής μονάδας να εξασφαλίζει την τήρηση της αρχής ότι "το Τμήμα αποτελεί τη βασική λειτουργική ακαδημαϊκή μονάδα και καλύπτει το γνωστικό αντικείμενο μιας επιστήμης".

Ανάπτυξη και διαπανεπιστημιακή δικτύωση των μεταπτυχιακών σπουδών και της έρευνας.

Σύνδεση ΑΕΙ και ΤΕΙ με τα δημόσια Ερευνητικά Ιδρύματα και Ινστιτούτα.

Πλήρης και αποκλειστική απασχόληση των μελών ΔΕΠ.

Υπαγωγή των όρων λειτουργίας του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου στις διατάξεις του Νόμου Πλαισίου για την Οργάνωση και Λειτουργία των ΑΕΙ.

Κατάργηση των Προγραμμάτων Σπουδών Επιλογής, όχι στην ίδρυση ιδιωτικών ή εκκλησιαστικών ΑΕΙ ή Πανεπιστημιακών Σχολών από ΝΠΔΔ.

Μέτρα για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού.

Επαρκή παιδαγωγική κατάρτιση των εκπαιδευτικών ως προϋπόθεση διορισμού.

Συνεχή επιμόρφωση με προγράμματα μικρής και μεγάλης διάρκειας.

Αύξηση των εκπαιδευτικών αδειών για μεταπτυχιακές σπουδές και μετεκπαίδευση.

Καθιέρωση εκπαιδευτικού μισθολογίου όλων των βαθμίδων. Ο μισθός του εκπαιδευτικού πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να καθοριστεί στο 85% του μισθού του Λέκτορα.

Διορισμοί εκπαιδευτικών με βάση τα αντικειμενικά προσόντα και την εμπειρία τους και όχι με εξετάσεις.

Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου με στόχο τη στήριξη και την αναβάθμισή του.

Η πρόκληση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και των Ολυμπιακών Αγώνων

Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο στήριξης που αναφέρεται στην περίοδο 2000-2006 επειδή ακριβώς συμπίπτει και με την περίοδο προσαρμογής της χώρας μας στο νέο πλαίσιο της ΟΝΕ, προσφέρει πόρους που αποτελούν μια μεγάλη αναπτυξιακή ευκαιρία που δεν πρέπει να χαθεί.

Η εμπειρία από την αξιοποίηση των δύο προηγούμενων χρηματοδοτικών πακέτων δεν είναι θετική.

Δεν υπήρξε στρατηγικός σχεδιασμός με βάση τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας. Και αυτή η έλλειψη δεν μπορούσε να υποκατασταθεί από τις γενικού χαρακτήρα ευρωπαϊκές κατευθύνσεις που διαμορφώθηκαν χωρίς να υπάρχει σοβαρή ελληνική πρόταση και παρέμβαση.

- Σπαταλήθηκαν πόροι από την ανικανότητα του κράτους να οργανώσει την σωστή αξιοποίησή τους.
- Διαμορφώθηκαν νοσηρές και παρασιτικές καταστάσεις και νοοτροπίες με διαβρωτικά αποτελέσματα λόγω της έλλειψης θεσμών και κανόνων διαφάνειας και χρηστής διαχείρισης.

Δυστυχώς η εμπειρία αυτή δεν δίδαξε σε τίποτα την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ η οποία και για τον σχεδιασμό του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου κινείται μέχρι σήμερα με τις ίδιες μεθόδους και την ίδια νοοτροπία.

Ο ΣΥΝ προτείνει το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης να αξιοποιηθεί για να προωθηθεί ο στόχος της πραγματικής σύγκλισης με τις ευρωπαϊκές οικονομίες.

Ο σχεδιασμός δεν μπορεί πια να εξαντλείται στα μεγάλα έργα.

Πρέπει ως χώρα να επενδύσουμε σε εκείνους τους παραγωγικούς τομείς που μπορούν να δημιουργήσουν συνθήκες αειφόρου ανάπτυξης, αξιοποιώντας τα ειδικά χαρακτηριστικά και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που ως χώρα διαθέτουμε, με οικολογικές, κοινωνικές και περιφερειακές προτεραιότητες.

Ο σχεδιασμός αυτός δεν μπορεί να γίνει με τον συγκεντρωτικό και γραφειοκρατικό τρόπο που προωθεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Με τους καταλόγους έργων και τις αθροίσεις κονδυλίων, που μοιράζονται ως προεκλογικές υποσχέσεις.

Η Βουλή, η Τ.Α., οι θεσμοί της οργανωμένης κοινωνίας πρέπει να συμμετάσχουν καθοριστικά και να συμβάλλουν στην ορθολογική κατανομή και αξιοποίηση των πόρων με περιφερειακό σχεδιασμό, διαφάνεια και αλλαγές στην διοίκηση, την χωροταξία, την πολεοδομία και το θεσμικό πλαίσιο των έργων.

Μέσω του σχεδιασμού και της υλοποίησης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου μπορεί και πρέπει να αποκτήσει υπόσταση και να εδραιωθεί η περιφερειακή συγκρότηση του κράτους, ως βασικής προϋπόθεσης για την ανάπτυξη στις σημερινές συνθήκες.

Έγκαιρα και με πολιτικές παρεμβάσεις πρέπει να υπάρξουν σημαντικές μεταρρυθμίσεις, που θα ξεπερνούν τα βασικά ελλείμματα της κυβερνητικής πρακτικής στον τομέα της διαφάνειας, στο σχεδιασμό των αναπτυξιακών επιλογών στον καθορισμό προτεραιοτήτων για την ποιότητα ζωής, την αειφόρο ανάπτυξη, την προστασία του φυσικού και ιστορικού περιβάλλοντος.

Είναι φανερό ότι οι επιλογές που θα γίνουν σχετικά με το Γ' Κοινοτικό πλαίσιο, καθώς και την Ολυμπιάδα θα σφραγίσουν το μοντέλο ανάπτυξης της χώρας για τις επόμενες δεκαετίες.

Είναι σαφές ο κίνδυνος να παραμείνει η κατάσταση η ίδια: προτίμηση στα μεγάλα έργα, αδιαφάνεια, κατασπατάληση πόρων, υδροκεφαλισμός της Αττικής και επιδείνωσή του λόγω Ολυμπιάδας.

Το μέτρο της παθολογίας δίνει το Αττικό ΜΕΤΡΟ. Έργο χρήσιμο, όμως ημιτελές, με δύο χρόνια καθυστέρηση στην παράδοση και με κόστος πολλαπλάσιο του αρχικώς υπολογισθέντος.

Ο ΣΥΝ είχε τη θέση να μην διεκδικήσει η Ελλάδα τους Ολυμπιακούς του 2004. Από τη στιγμή που ανατέθηκε η διοργάνωσή τους στη χώρα μας είπαμε ότι πρέπει ο σχεδιασμός, η διαχείριση και η υλοποίηση αυτής της τεράστιας οικονομικοπολιτικής επιχείρησης, να γίνουν με διαφανείς διαδικασίες και αξιόπιστους θεσμούς. Η κυβέρνηση δεν θέλησε διακομματική συνεννόηση κι εποπτεία της Βουλής. Προτίμησε διακοσμητικά όργανα, όπως η λεγόμενη "εθνική επιτροπή" και εταιρικά σχήματα, δορυφορικά προς τις κυβερνητικές σκοπιμότητες. Η καθυστέρηση είναι μεγάλη. Ο ανταγωνισμός διαρκής και η δραστηριοποίηση των συμφερόντων κραυγαλέα. Το οργανωτικό πρότυπο της Βαρκελώνης που ο ΣΥΝ είχε προτείνει εξακολουθεί να παραμένει το πιο ουσιαστικό και αποτελεσματικό. Πρότυπο που μπορεί να εφαρμοσθεί για την ανάπτυξη των υποβαθμισμένων περιοχών της Δ. Αθήνας και του Πειραιά.

Αποκατάσταση σεισμοπαθών - Προστασία από τους σεισμούς

Ο σεισμός της 7ης Σεπτεμβρίου κατέρριψε το μύθο της "αντισεισμικής" Αθήνας και απέδειξε τη δραματική ανετοιμότητα του κράτους και των φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά και την ανεπάρκεια των σχετικών κυβερνητικών μέτρων όχι τόσο στον τομέα της άμεσης επέμβασης και περίθαλψης (ΕΜΑΚ, Σκηνές κλπ) όσο στα μέτρα της "μετασεισμικής αποκατάστασης" (Οικίσκοι, Επιδότηση ενοικίου, γενικότερα προσωρινή στέγαση).

Οι προτάσεις του ΣΥΝ:

α) Να ληφθούν άμεσα μέτρα για την ασφαλή προσωρινή στέγαση όλων των σεισμοπλήκτων.

β) Να οργανωθεί η επιχείρηση "αποκατάσταση", κατεδαφίσεις, επισκευές, μετεγκατάσταση επιχειρήσεων κλπ με αποδοτικό, οργανωμένο και ελεγχόμενο από τους κοινωνικούς και επιστημονικούς φορείς τρόπο.

γ) Να αποδοθούν ευθύνες όπου ανήκουν.

δ) Να υιοθετηθεί επιτέλους ένα νέο σύστημα παραγωγής ιδιωτικών και δημόσιων έργων που θα εξασφαλίζει την ασφάλεια και να προετοιμασθεί αποτελεσματικά η αντισεισμική προστασία της χώρας. Να εκπονηθούν άμεσα οι μικροζωνικές μελέτες για το Λεκανοπέδιο και να θεσμοθετηθούν οι αναγκαίες αλλαγές στον Γ.Ο.Κ. και τον πολεοδομικό σχεδιασμό.

Διαμόρφωση σύγχρονης μεταναστευτικής πολιτικής

Το πρόβλημα των οικονομικών μεταναστών/ιστριών κατέχει πια κεντρική θέση στην οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου.

Και για το πρόβλημα αυτό απαιτείται σύγχρονη και αντιρατσιστική πολιτική. Οι μετανάστες αποτελούν μέρος του εργατικού μας δυναμικού και θα πρέπει να καλύπτονται από τους κοινωνικούς μας θεσμούς.

Η παρουσία στην χώρα μας των οικονομικών μεταναστών/ιστριών δεν αποτελεί συγκυριακό φαινόμενο.

Είναι μόνιμη κατάσταση που έχει τις ρίζες της στις ανισότητες που δημιουργεί και διευρύνει συνεχώς η συντελούμενη παγκοσμιοποίηση.

Πρέπει συνεπώς να εξασφαλίσουμε τις προϋποθέσεις και να καθορίσουμε τους όρους για τη νόμιμη εργασία και την κοινωνική ένταξη τους για τη διασφάλιση της ασφαλιστικής τους κάλυψης.

Αυτό σημαίνει ότι θα λυθούν τα προβλήματα που σχετίζονται με την πλήρη καταγραφή και νομιμοποίηση των οικονομικών μεταναστών/ιστριών, τους όρους χορήγησης άδειας εργασίας, τους όρους χορήγησης ιθαγένειας. Τα θέματα των μεταναστών θα πρέπει να πάψουν να είναι της αρμοδιότητας των αστυνομικών αρχών.

Σημαίνει ταυτόχρονα ότι θα ασκηθούν μακροχρόνιες πολιτικές και παρεμβάσεις για την καταπολέμηση της ξενοφοβίας και του ρατσισμού σε όλα τα επίπεδα της ελληνικής κοινωνίας. Να δοθεί ο νέος νόμος για την Μετανάστευση στα κόμματα και τους φορείς για δημόσιο διάλογο.

Αειφόρος ανάπτυξη - Οικολογική προστασία και ανασυγκρότηση

Η προσέγγιση του ΣΥΝ στα ζητήματα της οικολογίας, της αειφόρου ανάπτυξης, της δημόσιας υγείας και της ποιότητας της ζωής πηγάζει από τη διαπίστωση ότι η παγκοσμιοποίηση, η ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας και η πίστη στη δυνατότητα για μια ανάπτυξη χωρίς όρια, επιβαρύνουν ήδη το σύνολο της ζωής στον πλανήτη μας και σε κάθε τμήμα του χωριστά έστω και άνισα. Μαζί με τα κινήματα των πολιτών, μαζί με όλο και περισσότερες πολιτικές δυνάμεις στον κόσμο και στην Ευρώπη, ορισμένες από τις οποίες ήδη επηρεάζουν και κυβερνητικές αποφάσεις, ο ΣΥΝ τάσσεται υπέρ αποφασιστικών διαρθρωτικών αλλαγών στην οργάνωση και τη λειτουργία της οικονομίας προς την κατεύθυνση της αειφόρου ανάπτυξης. Υποστηρίζει το συνολικό κόστος και τον συλλογικό έλεγχο στην χρήση των φυσικών πόρων. Την ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Την "πράσινη φορολογία" που θα μπορούσε να αποθαρρύνει την χρήση των μη ανανεώσιμων πόρων και να χρηματοδοτήσει την ανάπτυξη της απασχόλησης σε νέα και κοινωνικά οικολογικά χρήσιμα επαγγέλματα. Την ανάδειξη της δημόσιας υγείας σε πρώτη προτεραιότητα σε σχέση με τις ανάγκες της παραγωγής και την προστασία του περιβάλλοντος, ιδιαίτερα στον τομέα της διατροφής. Την προώθηση και ανάπτυξη κοινοτικών μηχανισμών ελέγχου και εφαρμογής της νομοθεσίας για την ασφάλεια των καταναλωτών και τη δημόσια υγεία. Την ενίσχυση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας για την ποιότητα του αέρα, των νερών, του εδάφους και υπεδάφους, της βιοποικιλότητας υπέρ της μη εντατικής και βιολογικής γεωργίας. Την αντιστροφή της τάσης υποβάθμισης της δασικής υπηρεσίας και την ένταξη της σε νέο ανεξάρτητο Υπουργείο Περιβάλλοντος. Τη διεθνή συνεργασία και νομοθεσία για την προστασία των τροπικών δασών, των θαλασσών από τη ρύπανση, των ειδών υπό εξαφάνιση. Την αποφασιστική πρόοδο στην εφαρμογή των συμφωνιών του Κυότο σχετικά με τις κλιματικές αλλαγές.

Αυτή η αντίληψη πρέπει να διαποτίσει τον αναπτυξιακό σχεδιασμό, τη λειτουργία του κράτους και της κοινωνίας, τις κυβερνητικές πολιτικές.

Η οικολογική διάσταση μαζί με τη δημοκρατική ευαισθησία και την εμμονή στην κοινωνική αλληλεγγύη είναι τα χαρακτηριστικά του μοντέλου ανάπτυξης που εισηγείται ο ΣΥΝ στην ελληνική κοινωνία.

Προστασία και αναβάθμιση του περιβάλλοντος: Πρώτη προτεραιότητα της ανάπτυξης.

Ουσιαστικές οικολογικές προδιαγραφές στην βιομηχανία και τις υπηρεσίες με αυστηρούς ελέγχους και κυρώσεις.

Στροφή με ειδικά κίνητρα στην παραγωγή "οικολογικών" βιομηχανικών, βιοτεχνικών, κτηνοτροφικών και αγροτικών προϊόντων και στην ανάπτυξη "οικολογικών" υπηρεσιών.

Καθιέρωση ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ στην Ευρώπη και στην Ελλάδα για τις καταναλώσεις ενέργειας και πρώτων υλών. Ειδική φορολόγηση για τα προϊόντα μιας χρήσης. Οι φόροι αυτοί κατατίθενται σε ειδικό λογαριασμό και κατευθύνονται προσθετικά για την καταπολέμηση της ανεργίας.

Εθνικό σχέδιο για την προστασία δασών, ποταμών, λιμνών, φυσικών καλλονών, ορεινών όγκων, υγροτόπων, θαλασσών, ελεύθερων χώρων κλπ.

Απαγόρευση παραγωγής και πώλησης ορμονούχων ή μεταλλαγμένων κρεάτων και αγροτικών προϊόντων.

Μέτρα για την υγιεινή των τροφίμων και της τροφικής αλυσίδας. Έλεγχοι στην υγιεινή και τη διατροφή των ζώων.

Διαφάνεια στην χρησιμοποίηση εθνικών και ευρωπαϊκών κονδυλίων.

Αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στις πόλεις.

Χωροταξία, σχέδια πόλεων, μέτρα κατά της αυθαίρετης δόμησης, ελεύθεροι χώροι, πράσινο, παράδοση μιας πόλης, οικολογική διαχείριση αποβλήτων.

ΜΟΝΤΕΛΟ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ:

ΠΟΛΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΜΕ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ, ΓΡΗΓΟΡΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ.

Ο ΣΥΝ τάσσεται υπέρ της παύσης της λειτουργίας όλων των πυρηνικών εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και κατά της ίδρυσης νέων.

Η ίση συμμετοχή των γυναικών στην οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή, κριτήριο της δημοκρατίας και του πολιτισμού

Στο διάστημα που κύλησε από τις τελευταίες εκλογές ορισμένα σημαντικά γεγονότα έλαβαν χώρα τόσο σε διεθνές, όσο και σε εθνικό επίπεδο, αποτέλεσμα των αγώνων του γυναικείου-φεμινιστικού κινήματος, της κοινωνικής και πολιτικής αριστεράς.

Η Συνθήκη του Αμστερνταμ αναγνώρισε την ισότητα ως μία από τις αρχές που διέπουν την ευρωπαϊκή πολιτική, ως "αποστολή" της Κοινότητας. Επιβεβαίωσε, μάλιστα, τη λήψη θετικών μέτρων (ποσοστώσεις, προτιμήσεις υπό όρους) υπέρ των γυναικών για την διευκόλυνση της ουσιαστικής ισότητας. Στροφή στην νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας σημειώθηκε με τις ομόφωνες αποφάσεις του (1983 και 1917-1929), σύμφωνα με τις οποίες η λήψη ειδικών θετικών μέτρων όχι μόνο συνάδει με τη συνταγματική αρχή της ισότητας, αλλά και επιβάλλεται προσωρινά, προκειμένου να ουσιαστικοποιηθεί η ισότητα.

Μεταξύ των θετικών στιγμών υπήρξε και η υπερψήφιση από τη Βουλή της πρότασης για τροποποίηση του Συνταγματικού άρθρου 116, παρ.2, που προβλέπει "αποκλίσεις" από τη γενική αρχή της ισότητας. Στο αποτέλεσμα αυτό συνέβαλαν καθοριστικά οι προσπάθειες του κόμματός μας.

Οι θετικές αυτές αλλαγές στο νομικό-θεσμικό επίπεδο συμβαδίζουν με ορισμένες αξιοσημείωτες επιδόσεις των γυναικών στον κοινωνικό στίβο, που αποδεικνύουν έναν δυναμισμό του φύλου,

π.χ. ο εντυπωσιακά μεγάλος αριθμός σπουδαστριών και οι πρωτιές των κοριτσιών στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, που τα τελευταία χρόνια αποτελούν μόνιμο χαρακτηριστικό, οι σωρευτικές επιτυχίες των αθλητριών που συνέτριψαν την μέχρι πρόσφατα εδραιωμένη προκατάληψη, ότι οι μεγάλες επιδόσεις και οι σχετικές δραστηριότητες δεν συνάδουν με τη φύση των γυναικών, αποδεικνύουν, ότι σε καθεστώς ίσων ευκαιριών και ισοτιμίας οι γυναίκες δεν υστερούν των ανδρών.

Παρόλα αυτά είναι εμφανές- και μόνο από την αριθμητικά μειονεκτική θέση των γυναικών στη δημόσια ζωή- το γεγονός, ότι υπάρχουν πολλαπλά εμπόδια στο δρόμο των γυναικών για την ισότητα.

Εμπόδια και δυσκολίες που γεννά το ημιτελές για τις σημερινές απαιτήσεις θεσμικό πλαίσιο, η έλλειψη σφαιρικής στρατηγικής για την ισότητα, που σημαίνει πρώτον ταυτόχρονη λήψη διοικητικών, οικονομικών και διαπαιδαγωγικών μέτρων, και δεύτερον συνεργασία όλου του φάσματος των εμπλεκόμενων φορέων (κυβέρνησης, κομμάτων, κοινωνικών εταίρων, ΤΑ, γυναικείων οργανώσεων).

Αντιφατικά είναι, εν τέλει, τα στοιχεία που συνθέτουν την εικόνα της θέσης των γυναικών στην κοινωνία, που βρίσκεται σε αναντιστοιχία με την ανάπτυξή της, και με τους υπάρχοντες νόμους και διακηρύξεις. Π.χ. πρωτοφανή επίπεδα ανεργίας, που τροφοδοτείται και από την απαράδεκτη αντίληψη για το συμπληρωματικό χαρακτήρα της εργασίας των γυναικών στην κοινωνία, καταστρατήγηση της αρχής της ίσης αμοιβής για ίσης αξίας εργασία, μεγάλο μερίδιο των γυναικών στον κοινωνικό αποκλεισμό και μικρή συμμετοχή τους στην πολιτική και στα κέντρα πολιτικών αποφάσεων (ΚΛΑ).

Βασικό εμπόδιο στην προώθηση της ισότητας αποδεικνύεται η βία λόγω φύλου, υπό όλες τις μορφές της (σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική). Η βία ανθεί στην οικογένεια και την κοινωνία επιβεβαιώνοντας τη βασική εκτίμηση, ότι αποτελεί μοχλό κοινωνικού ελέγχου των γυναικών και εκδήλωση των ιστορικά ανισότιμων σχέσεων εξουσίας ανάμεσα στα φύλα.

Η εμπορία των γυναικών-των αλλοδαπών συμπεριλαμβανομένων αλλά και των παιδιών-και η σεξουαλική τους εκμετάλλευση, διεισδύει στον κοινωνικό ιστό και διαπλέκεται πλέον με τα δίκτυα όλων των εγκληματικών δραστηριοτήτων. Ιδιαίτερα η ίση αντιπροσώπευση των φύλων στα ΚΛΑ παραμένει ακόμα ζητούμενο και πρόοδος δεν έχει σημειωθεί επί σειρά χρόνων. Η υστέρηση αυτή δρα καταλυτικά ενάντια στον ουσιαστικό εκσυγχρονισμό της χώρας και τη δημιουργική απελευθέρωση όλων των κοινωνικών δυνάμεων. Εξακολουθεί να χαρακτηρίζει την κοινωνία μας, συνιστώντας έλλειμμα δημοκρατίας και πολιτισμού.

Ειδικότερα, με δεδομένο, ότι διανύουμε το στάδιο της ουσιαστικής (de facto) ισότητας, που απαιτεί ένταξη της διάστασης της ισότητας σε όλες τις πολιτικές, τη λήψη συγκεκριμένων, πλέον, μέτρων.

Ο ΣΥΝ υποστηρίζει :

Την ψήφιση στην επόμενη αναθεωρητική βουλή της πρότασης αναθεώρησης του άρθρου 116 παρ.2.

Εμμένει στην αρχή κανένα φύλο να μην εκπροσωπείται με πάνω από 65% στα ψηφοδέλτια των κομμάτων, στα υπηρεσιακά συμβούλια, στο ΕΡΣ, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, Αρχή Προστασίας Δεδομένων κ.λ.π. Σχετική πρόταση νόμου υπεβλήθη τον περασμένο Νοέμβρη στη βουλή από το κόμμα μας.

Υποστηρίζει τη δημιουργία Μόνιμης Επιτροπής Ισότητας στη Βουλή, εφόσον κάθε νομοσχέδιο πρέπει να εξετάζεται από την άποψη επιπτώσεων και στα δύο φύλα.

Θεωρεί ως άμεση προτεραιότητα το νόμο για την ενδοοικογενειακή βία λόγω φύλου, που να συνοδεύεται από ειδικά κονδύλια και να προβλέπει ειδικά μέτρα για θύματα και δράστες.

Στο διεθνές επίπεδο υποστηρίζει τη Σύμβαση για την εξάλειψη της βίας εις βάρος των γυναικών

Υποστηρίζει την κύρωση του πρόσθετου Πρωτοκόλλου στη CEDAW, δυνάμει του οποίου επιτρέπονται ατομικές προσφυγές στην Επιτροπή της Σύμβασης (και το οποίο υιοθετήθηκε από τη Σύνοδο της Επιτροπής της Θέσης της Γυναίκας στον ΟΗΕ στις 12-3-99).

Υποστηρίζει την καταβολή του οικογενειακού επιδόματος και στους δύο γονείς και ζητεί σχετική νομοθετική ρύθμιση.

Επαναφέρει την πρόταση για την ανάγκη ενός Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Ισότητα, που έπρεπε να είχε δρομολογηθεί αμέσως μετά τη Διάσκεψη του ΟΗΕ στο Πεκίνο

Δίνει βάρος στον έλεγχο για την εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας για την ισότητα.

Αναδεικνύει στη δράση του τα θέματα, που αφορούν την κοινωνική πολιτική και την κοινωνική προστασία, που έχει άμεση σχέση με την προώθηση της ισότητας (πρόσβαση στην απασχόληση, εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων στον άτυπο τομέα, ιδιαίτερη ενασχόληση με ευάλωτες κατηγορίες γυναικών όπως μόνες μητέρες, διαζευγμένες με παιδιά, πολύτεκνες, ηλικιωμένες, πρόσφυγες, μετανάστριες). Ιδιαίτερα εργάζεται πάνω στον άξονα, ότι η προώθηση της ίσης συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της πολιτικής απασχόλησης και περιλαμβάνει επαρκή πρόβλεψη για τη φροντίδα παιδιών και ηλικιωμένων ως προϋπόθεση συμμετοχής. Πρέπει να αντιστραφεί η τάση για χαμηλούς μισθούς, θέσεις εργασίας στον άτυπο τομέα και συγκέντρωση των γυναικών στον οικιακό χώρο και σε χαμηλά αμειβόμενους τομείς. Κρίσιμο ζήτημα στο σημείο αυτό αποτελεί η δύσκολη κατάσταση των προσφύγων-μεταναστριών.

Θεωρεί, ότι η ισότητα πρέπει να εντάσσεται σε κάθε πυλώνα των Σχεδίων Δράσης για την Απασχόληση.

Ενθαρρύνει τη συμμετοχή των πολιτών στους αγώνες ευαισθητοποίησης και πάλης ώστε να υπάρχει η μηδενική ανοχή στη βία, εμπορία, σεξουαλική εκμετάλλευση και σεξουαλική παρενόχληση των γυναικών. Η αξιοπρέπεια των γυναικών είναι αξία !

Συνεχίζει και αναβαθμίζει την πάλη του, για την κατοχύρωση των αναπαραγωγικών δικαιωμάτων των γυναικών, για την σεξουαλική και αναπαραγωγική τους υγεία. Πολύ περισσότερο, που τα θέματα αυτά είναι στο στόχαστρο σκοταδιστικών, φονταμενταλιστικών κύκλων.

Πολιτιστική αναγέννηση - Ανοιχτοί ορίζοντες

Ο πολιτισμός, όπως ο ΣΥΝ τον εννοεί, είναι στάση ζωής. Είναι η πρώτη απάντηση στο μηδενισμό, την αδράνεια, τον ατομικισμό, τον κοινωνικό αναχωρητισμό και την ιδιώτευση.

Η πολιτιστική αναγέννηση είναι μέσο και στόχος του προοδευτικού εκσυγχρονισμού, καθοριστικό στοιχείο στη συμφιλίωση πολιτικής και πολιτισμού, στη δημιουργία νέου πολιτικού και πολιτιστικού ήθους, στον επαναπροσδιορισμό των κοινωνικών αξιών και στη διαμόρφωση νέων.

Η επανεγγραφή της ηθικής στον πολιτικό λόγο και στην πολιτική πράξη και ο εκπολιτισμός της πολιτικής παραμένουν κορυφαίοι στόχοι της νέας ποιότητας του πολιτικού - πολιτιστικού προτύπου.

Η τέχνη είναι πρέπει να είναι ελεύθερη και ταυτόχρονα να αποτελεί πρόταση επικοινωνίας και ελεύθερης επιλογής εκ μέρους του αποδέκτη/κτριάς.

Ο ΣΥΝ είναι κατηγορηματικά αντίθετος σε οποιαδήποτε απόπειρα επιβολής αισθητικών αντιλήψεων, άμεσης ή έμμεσης λογοκρισίας.

Υποστηρίζει την ανάγκη θεσμοθέτησης ενός ζωντανού και διαρκούς βήματος διαλόγου, μιας ουσιαστικής επικοινωνίας με τους δημιουργούς της τέχνης και του πολιτισμού, με τις πνευματικές δυνάμεις του τόπου.

Για μία από κοινού αναζήτηση σύγχρονων απαντήσεων στα πολιτιστικά πράγματα του τόπου.

Για την ανάδειξη της σύγχρονης πολιτιστικής φυσιογνωμίας της Ελλάδας του 2000. Για τον προσδιορισμό του ελληνικού πολιτιστικού στίγματος μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη, στις συνθήκες της παγκοσμιοποίησης.

Ο ΣΥΝ τοποθετεί στις προτεραιότητές του την οργάνωση της κουλτούρας και των πολιτιστικών αγαθών κατά τρόπο που να συμβάλλουν στην εξύψωση της ανθρώπινης προσωπικότητας, στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και στην ανάπτυξη των κοινωνικών αξιών. Εμμένει στην ανάγκη συμμετοχής όλων των πολιτών στην παραγωγή και κατανάλωση των πολιτιστικών προϊόντων.

Ειδικότερα επιδιώκει:

α) Την εισαγωγή της καλλιτεχνικής και ευρύτερα της πολιτιστικής παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

β) Την προστασία, δημιουργική αξιοποίηση και ανάδειξη της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς. Είναι απαραίτητη η χάραξη μιας μακροπρόθεσμης Μουσειακής Πολιτικής με την καταγραφή, όλων των αρχαιολογικών θησαυρών σ' ένα Εθνικό Αρχείο, την αποτελεσματική συντήρηση και φύλαξή τους με διάθεση των αναγκαίων πόρων και χρησιμοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας. Να συνδεθεί η προστασία των αρχαίων μνημείων με την προστασία του περιβάλλοντος (δημιουργία αρχαιολογικών πάρκων - πνευμόνων στα μεγάλα αστικά κέντρα, ενοποίηση αρχαιολογικών χώρων στην Αθήνα κλπ).

γ) Τη διαρκή φροντίδα για τη γλώσσα, τη σωστή διδασκαλία και χρήση της, τον εμπλουτισμό και δημιουργική σύνθεσή της με καινούργια στοιχεία. Δημιουργία Κέντρου Ελληνικών Σπουδών και Πολιτισμού.

δ) Την πολιτιστική αναζωογόνηση της υπαίθρου και της περιφέρειας. Στην κατεύθυνση αυτή να ιδρυθούν και να αναπτυχθούν πολυδύναμες πολιτιστικές υποδομές σ' όλη την χώρα (λέσχες, εκθεσιακοί και συναυλιακοί χώροι). Την ενίσχυση κάθε πρωτοβουλίας για την αναβάθμιση του αισθητικού επιπέδου των πόλεων και των δημόσιων χώρων.

ε) Την ίδρυση και λειτουργία Μουσείου Μοντέρνας και Σύγχρονης Τέχνης στην Ελλάδα.

Ο ΣΥΝ για τα ανθρώπινα δικαιώματα

Κατά την άποψη του ΣΥΝ τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι θέμα κατ'εξοχήν πολιτικό, κοινωνικό, ιδεολογικό.

Στις σημερινές συνθήκες, δυστυχώς, πολλές φορές χρησιμοποιούνται ως Δούρειος ίππος για να περνούν οι ισχυροί του πλανήτη μας τις θελήσεις τους και τις δικές τους επιλογές.

Η συζήτηση για την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων γενικεύεται ταυτόχρονα με τη γενίκευση της συρρίκνωσής τους στην πράξη.

Η ανισοκατανομή του πλούτου στον πλανήτη, η κούρσα των εξοπλισμών, η κούρσα των πολυεθνικών εταιρειών για κέρδη ερήμην του δικαιώματος των ανθρώπων για ζωή, ο χαρακτήρας της εξουσίας, είναι οι ηθικοί αυτουργοί που τα δικαιώματα "ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ" παρά τις συμφωνίες γι'αυτά.

Ο ΣΥΝ πιστεύει ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι αδιαίρετα. Δεν μπορεί να υπάρξει ικανοποίηση των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων, αν δεν ικανοποιούνται τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα και το αντίστροφο. Η συνολική συνδιάθρωση των δικαιωμάτων θα αποτελέσει τη μεγάλη κοινωνική αλλαγή.

Κυριότερα θέματα ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα.

Αναγνώριση του ατομικού και συλλογικού δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού των μειονοτήτων, εφόσον αυτό προκύπτει ως συνολική συλλογική επιλογή, αβίαστα χωρίς παρεμβάσεις και με τρόπο δημοκρατικό, στα πλαίσια των διεθνών συνθηκών οι οποίες πρέπει να κυρωθούν από τη Βουλή.

Νομιμοποίηση των οικονομικών προσφύγων - μεταναστών, παροχή σ'αυτούς των ίδιων αστικών, εργασιακών, ασφαλιστικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων με τους Έλληνες πολίτες. Αντιμετώπισή τους στη συνέχεια σαν Έλληνες πολίτες.

Εφαρμογή της αρχής της ανεξίθρησκείας. Χωρισμός κράτους και εκκλησίας. Εξασφάλιση ίσων δικαιωμάτων για όλα τα θρησκευτικά δόγματα, καθώς και για τους μη θρησκευόμενους πολίτες. Κατάργηση νομοθεσίας θρησκευτικών διακρίσεων (π.χ. μεταξικός νόμος "περί προσηλυτισμού"). Συνταγματική τους κατοχύρωση.

Εφαρμογή μιας αντικατασταλτικής, αλλά και προληπτικής στρατηγικής για την αντιμετώπιση του προβλήματος με ενίσχυση των κοινοτήτων και των προγραμμάτων απεξάρτησης. Αποποινικοποίηση της χρήσης ναρκωτικών ουσιών.

Υπεράσπιση του πανεπιστημιακού ασύλου. Συνταγματική του κατοχύρωση.

Να σταματήσει η κρατική καταστολή και αυθαιρεσία. Να γίνει ριζικός εκδημοκρατισμός των σωμάτων ασφαλείας. Αστυνομικές αυθαιρεσίες, παραβίαση των συνταγματικών και οικονομικών εγγυήσεων η καταχρηστική άσκηση εξουσίας είναι δυστυχώς υπαρκτά και εντεινόμενα φαινόμενα. Να αποτραπεί η χρησιμοποίηση της αστυνομίας κατά λαϊκών κινητοποιήσεων και ξένων μεταναστών και προσφύγων. Να διαλυθούν οι ειδικοί κατασταλτικοί μηχανισμοί (ΕΚΑΜ, ΜΑΤ).

Σταθερό μέτωπο απέναντι στον εθνικισμό, το ρατσισμό, τη ξενοφοβία, τον αντισημιτισμό και οποιαδήποτε άλλη ιδεολογία οδηγεί ή προτρέπει σε διακρίσεις. Υπεράσπιση της πολυπολιτισμικής κοινωνίας και της κοινωνίας της ανοχής στις φυσικές, γλωσσικές, φιλοσοφικές, σεξουαλικές κ.λ.π. ιδιαιτερότητες. Συνταγματική κατοχύρωση.

Υπεράσπιση των ευάλωτων ομάδων των πολιτών, όπως οι Ρομά (τσιγγάνοι) και οι ανιθαγενείς.

Συνταγματική κατοχύρωση του δικαιώματος άρνησης στράτευσης για λόγους συνείδησης, εναλλακτική θητεία προσπελάσιμη από όλους και ίση με την κανονική θητεία.

Υπεράσπιση του πανεπιστημιακού ασύλου. Συνταγματική κατοχύρωση.

Τα παιδιά αποτελούν ευάλωτη κοινωνική ομάδα και χρειάζονται ειδική προστασία. Ο ΣΥΝ αντιτίθεται απολύτως σε φαινόμενα παιδικής εργασίας και παιδικής εκμετάλλευσης (π.χ. "παιδιά των φαναριών") που εμφανίζονται τα τελευταία χρόνια. Προστασία της τρίτης ηλικίας, ατόμων με ειδικές ανάγκες και ειδική και εξειδικευμένη αντιμετώπιση των φορέων του aids.

Ο ΣΥΝ για τη νεολαία

Η νεοφιλελεύθερη πολιτική της Ν.Δ. και η νεοφιλελεύθερης έμπνευσης πολιτική της σημερινής κυβέρνησης έχουν ιδιαίτερα αρνητική επίδραση στη νέα γενιά. Η δραματική αύξηση της ανεργίας (15%), η υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης (3,7% του ΑΕΠ είναι οι δαπάνες για την παιδεία), η περιστολή του ελεύθερου χρόνου και η έξαρση της τοξικοεξάρτησης οδηγούν τους νέους και τις νέες σε τραγικά αδιέξοδα, σε κοινωνική, εν τέλει, περιθωριοποίηση.

Ο ΣΥΝ υπερασπίζεται τα δικαιώματα της νέας γενιάς. Το πρόγραμμά του στοχεύει στη μείωση των οικονομικών και κοινωνικών ανισοτήτων μέχρι την εξάλειψή τους. Στην ανακατανομή, δηλαδή, των πόρων και του πλούτου, της εξουσίας, των ευκαιριών, στον επαναπροσδιορισμό των ρόλων των φύλων.

Αποτελεί, επομένως, το καταλληλότερο πολιτικό πλαίσιο, προκειμένου η χάρτα των δικαιωμάτων της νέας γενιάς να βρίσκει πρακτική εφαρμογή.

Η Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ δεν διστάζουν να μιλούν στο όνομα των νέων. Να κόπτονται για το μέλλον τους. Αλλά είναι οι ίδιοι που ευθύνονται για τη σημερινή μιζέρια, για τα τραγικά αδιέξοδα. Είναι η ίδια η πολιτική τους που διευρύνει τις ανισότητες, υποβαθμίζει την αναπτυξιακή διάσταση της οικονομίας, περιφρονεί το δικαίωμα για πλήρη απασχόληση, αμφισβητεί, άμεσα ή / και έμμεσα, το δημόσιο χαρακτήρα του συστήματος υγείας, παιδείας και ασφάλισης.

Όσο επικρατούν οι δικομματικές λογικές και πρακτικές, που συνεχώς αναδιανέμουν τον πλούτο προς όφελος των «εχόντων», υπονομεύουν την κοινωνική αλληλεγγύη, επιτείνουν τη συγκέντρωση της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας, τροφοδοτούν τη διαπλοκή των συμφερόντων, πριμοδοτούν την αδιαφάνεια, εκτρέφουν τον αυταρχισμό, και ενθαρρύνουν τα εξωθεσμικά κέντρα ισχύος να παρεμβαίνουν στην πολιτική, δεν θα υπάρξει έδαφος για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που καταδυναστεύουν τους νέους και τις νέες.

Γίνεται, επομένως, επιτακτικά αναγκαία η εναλλακτική πολιτική που προτείνει ο ΣΥΝ.

Η καλύτερη υπεράσπιση των αναγκών και συμφερόντων της νέας γενιάς είναι η υποστήριξη του ΣΥΝ, ως της πολιτικής εκείνης δύναμης που:

Θέτει ως προτεραιότητα τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Αγωνίζεται για την επανεισφορά των δημοσίων δαπανών, προς όφελος της υγείας και παιδείας.

Παλεύει για τη μείωση των εξοπλισμών και των δαπανών για εξοπλισμούς. Τίθεται υπέρ της μείωσης της θητείας σε 12 μήνες και της εναλλακτικής θητείας. Επιδιώκει την αποστρατιωτικοποίηση της οικονομίας και διπλωματίας.

Στοχεύει στον εκδημοκρατισμό των διεθνών σχέσεων, στην άρση του χάσματος βορρά-νότου, στην ειρήνη και τον αφοπλισμό, τη συνεργασία και συνανάπτυξη των χωρών, στη φιλία των λαών.

Καταπολεμά τον ιμπεριαλισμό, τον εθνικισμό, το ρατσισμό, το σεξισμό, τη ξеноφοβία, τη μισαλλοδοξία.

Σέβεται το φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον.

Χωρίς τις παραπάνω πολιτικές προϋποθέσεις και χωρίς εθνική για τους νέους/νέες στρατηγική, που να στηρίζεται σε αυτές, οι όποιες επί μέρους πρωτοβουλίες - ακόμα και καλών προθέσεων

- δεν θα συντίθενται σε ένα όλο, δεν θα αποκτούν δυναμική, θα είναι καταδικασμένες σε αποτυχία.

Ο ΣΥΝ για τον απόδημο ελληνισμό

Το ζήτημα της ενεργοποίησης όλων των δυνάμεων του ελληνισμού όπου γης είναι τεράστιας σημασίας. Οι απόδημοι έλληνες και ελληνίδες μπορούν να γίνουν κάλλιστα οι καλύτεροι πρεσβευτές του ελληνικού πολιτισμού στις χώρες διαμονής τους, γέφυρα φιλίας με την Ελλάδα.

Στην πραγματικότητα όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις αντιμετώπισαν τους απόδημους έλληνες και ελληνίδες, αποσπασματικά και επετειακά. Τους θυμόντουσαν παραμονές εκλογών και στην καλύτερη περίπτωση ζητούσαν τη βοήθειά τους για να μεσολαβήσουν με τις όποιες προσπάθειες είχαν σε περιόδους όξυνσης των εθνικών θεμάτων. Πολιτικές επιλογές δηλαδή απαράδεκτες που δεν έδειχναν σχεδόν κανένα πραγματικό ενδιαφέρον για τα προβλήματα που αντιμετώπιζε όλος αυτός ο κόσμος στη ξενιτιά. Επιλογές που μόνον ζητούσαν και τίποτε δεν πρόσφεραν για να μην κοπούν έστω και οι απλοί συναισθηματικοί δεσμοί αυτών των ελλήνων και ελληνίδων με την πατρίδα τους. Τα τελευταία χρόνια βέβαια τα πράγματα δείχνουν ότι αλλάζουν. Είναι πλέον πολλοί αυτοί που άρχισαν να συνειδητοποιούν τη μεγάλη σημασία της σύνδεσης της Ελλάδας με το ελληνικό στοιχείο της διασποράς και από πολλές πλευρές γίνονται φιλότιμες προσπάθειες για τη συσπείρωση και σύνδεση του απόδημου ελληνισμού με την Ελλάδα. Αυτό όμως δεν αρκεί, είναι ανάγκη η ηγεσία της ελληνικής πολιτείας να ξεκαθαρίσει πώς αντιλαμβάνεται αυτή την ενεργοποίηση του ελληνισμού της διασποράς και με ποιους τρόπους θα προωθηθεί.

Αδιαμφισβήτητη η υπάρχουσα νομοθετική στήριξη για το ΣΑΕ δεν αρκεί πλέον. Το ΣΑΕ σήμερα, όπως και κάθε οργανωμένη έκφραση του απόδημου ελληνισμού θα πρέπει να προτάξει πάνω από όλα την αυτονομία του από κυβερνητικές, κομματικές, εκκλησιαστικές και οποιεσδήποτε άλλες μορφές παρεμβάσεων που προσπαθούν να ποδηγετήσουν την όλη δραστηριότητά του.

Αυτό σε καμμία περίπτωση δεν σημαίνει άρνηση σχέσεων και δεσμών με όλες τις οργανωμένες εκφράσεις θεσμικές και μη της ελληνικής πραγματικότητας.

Ο Συνασπισμός θεωρεί ότι μία πολιτική για τον Απόδημο Ελληνισμό θα πρέπει βασικά να στοχεύει:

Στην ενίσχυση της παρουσίας του στο Εξωτερικό μακριά από λογικές γκέτο αυτοαπομόνωσης, αλλά και πολιτισμικής αφομοίωσης και εξαφάνισης.

Στον εκσυγχρονισμό των εκπαιδευτικών προγραμμάτων και στην ενίσχυση της υλικοτεχνικής υποδομής της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης.

Στη στήριξη των πολιτισμικών του παραδόσεων και των δεσμών του με την Ελλάδα.

Στην ενίσχυση της οργανωμένης του έκφρασης υπό την οποιαδήποτε μορφή αποφεύγοντας παράλληλα τη διαλυτική οργανωτική του πολυδιάσπαση.

Στη στήριξη της οργανωτικής και οικονομικής αυτονομίας του από το οποιοδήποτε κυβερνητικό κομματικό ή άλλου είδους θεσμικό ή μη κέντρο.

Στη δημιουργία προϋποθέσεων για την ομαλή επανένταξη των παλιννοστούντων Ελλήνων στη νέα σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα με τη δημιουργία κέντρων επικοινωνίας και επιμόρφωσης, επαγγελματικής αποκατάστασης και μεταφοράς των ασφαλιστικών δικαιωμάτων τους.

Σύγχρονη πολιτική για την αντιμετώπιση της μάστιγας των ναρκωτικών

Το πρόβλημα των ναρκωτικών παίρνει ανησυχητικές διαστάσεις και στη χώρα μας.

Η δραματική αύξηση των χρηστών, των τοξικοεξαρτημένων, αλλά και των θανάτων από ναρκωτικά σηματοδοτούν την έκταση του προβλήματος.

Οι κοινωνικές και οικονομικές αιτίες που δημιουργούν ασφυκτικά πλαίσια μέσα στα οποία φυτρώνει, υποθάλπεται και συνεχώς αναπτύσσεται η χρήση των ναρκωτικών ουσιών όχι μόνο δεν αίρονται, αλλά συνεχώς οξύνονται καθιστώντας το πρόβλημα εκρηκτικό.

Αν αυτό συνδυαστεί με το ότι από την πολιτεία επιδιώκεται η αντιμετώπιση τους με κατασταλτική πολιτική μπορούμε να πούμε ότι η αποτυχία είναι δεδομένη, στοιχίζει σε χιλιάδες νέους και νέες ακόμη και τη ζωή τους.

Ο ΣΥΝ πιστεύει ότι οι χρήστες ναρκωτικών δεν πρέπει να ανήκουν στην αρμοδιότητα της αστυνομίας, των δικαστηρίων και των φυλακών, αλλά κοινωνικών υπηρεσιών πρόληψης και θεραπείας.

Ο ΣΥΝ έχει συνολική πρόταση για την αντιμετώπιση της διάδοσης των ναρκωτικών, που κινείται σε τρεις άξονες:

1. Πρόληψη - στην οποία περιλαμβάνονται:

α. Δέσμη μέτρων για τη νεολαία που να κτυπά τα κοινωνικά αίτια που σπρώχνουν τους νέους στα ναρκωτικά.

β. Πρόγραμμα ενημέρωσης της νεολαίας για τα ναρκωτικά, με σύγχρονες μεθόδους και από πρόσωπα υπεύθυνα, αρμόδια και κατάλληλα επιμορφωμένα γι' αυτό το σκοπό.

γ. Διαχωρισμός και κλιμάκωση των "μαλακών" και των "σκληρών" ναρκωτικών.

δ. Αποποινικοποίησης της χρήσης των ναρκωτικών με την ταυτόχρονη αυστηρή τιμωρία των εμπόρων ναρκωτικών.

ε. Κάθαρση στους κρατικούς τομείς που είναι διαβρωμένοι και καλύπτουν τους εμπόρους ναρκωτικών.

2. Θεραπεία

Τα χρήματα που διατίθενται από την πολιτεία στον κρίσιμο αυτόν τομέα είναι τόσα λίγα που δεν μπορεί να γίνει σοβαρή δουλειά. Προτείνουμε τη γενναία αύξηση των κονδυλίων τουλάχιστον τριπλασιασμό για να:

Ενισχυθούν οι υπάρχουσες θεραπευτικές κοινότητες του ΚΕΘΕΑ και του 18ΑΝΩ, ώστε να μπορούν να δέχονται πολλαπλάσιο αριθμό τοξικοεξαρτημένων από αυτόν που δέχονται σήμερα.

Δημιουργηθούν και άλλα θεραπευτικά ιδρύματα με πολλαπλές εναλλακτικές θεραπευτικές μεθόδους. Στόχος να υπάρχει ένα ευρύ δίκτυο σε όλη τη χώρα θεραπευτικών μονάδων, που θα ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες.

Επεκταθούν τα προγράμματα μεθαδόνης ενταγμένα σε προγράμματα απεξάρτησης σε όλη τη χώρα.

Παρέχεται δωρεάν ηρωίνη από τα κρατικά νοσοκομεία, υπό ιατρικό έλεγχο, σε τοξικοεξαρτημένους σε προχωρημένο στάδιο, που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν θεραπευτικά προγράμματα με στόχο να μην προωθούνται αυτοί οι τοξικοεξαρτημένοι στην εγκληματικότητα, να μην πεθαίνουν από νοθευμένη ηρωίνη, να μη διατρέχουν τον κίνδυνο μολυσματικών ασθενειών, να μπορούν να ζήσουν μια αξιοπρεπή ζωή.

3. Κοινωνική Επανάταξη

Μεγάλη σημασία έχει η κοινωνική επανάταξη απεξαρτημένων και προς τούτο χρειάζεται:

Ενημέρωση του λαού ότι η αντιμετώπιση της απεξάρτησης από όλες τις πλευρές πρέπει να είναι ως σε φυσιολογικά άτομα.

Ενημέρωση και ταυτόχρονα κίνητρα για πρόσληψη σε εργασίες της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Καθιέρωση ποσοστών προσλήψεων στον δημόσιο και ευρύτερο τομέα.

Ειδικά προγράμματα για την ένταξη στην εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες.

Προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης.

Η πρόκληση των ελληνοτουρκικών σχέσεων και της Βαλκανικής πολιτικής

Η βελτίωση του κλίματος στις σχέσεις με την Τουρκία, στο οποίο συνέβαλε η διπλωματία των σεισμών, αποτελεί μία ευπρόσδεκτη εξέλιξη για την οποία πρώτος και πολλές φορές μόνος αγωνίστηκε ο ΣΥΝ στο πλαίσιο ενός συνολικού επαναπροσδιορισμού της εξωτερικής πολιτικής της χώρας. Επειδή ο ΣΥΝ υποστήριξε από την πρώτη στιγμή τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Τουρκίας και την αντίστοιχη προσαρμογή της στο ευρωπαϊκό κεκτημένο αξιολογεί ως κατ'αρχήν θετική εξέλιξη την απόφαση της συνόδου κορυφής στο Ελσίνκι για την τουρκική υποψηφιότητα. Μένει τώρα η γειτονική χώρα να προβεί στις τόσο αναγκαίες δημοκρατικές αλλαγές στο πολιτικό της σύστημα, προκειμένου να συμβαδίσει με το κοινοτικό κεκτημένο. Οι συμφωνίες Ελλάδας - Τουρκίας στα θέματα της λεγόμενης χαμηλής πολιτικής αποτελούν ένα πρώτο βήμα στην κατεύθυνση της βελτίωσης των σχέσεων, όμως σταδιακά ο διάλογος πρέπει να συμπεριλάβει και άλλα επίμαχα θέματα. Ο απ'ευθείας διάλογος Ελλάδας - Τουρκίας, προσεκτικός και οριοθετημένος στο έδαφος του διεθνούς δικαίου και υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, θα επιτρέψει να απαγκιστρωθούν οι ελληνοτουρκικές σχέσεις από την ανεπιθύμητη αμερικανική επιδιαιτησία. Στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής μεγάλη σημασία έχει η πρόταση του ΣΥΝ για μία πρωτοβουλία με στόχο την αμοιβαία και ισόρροπη μείωση των εξοπλισμών ανάμεσα στις δύο χώρες και των δαπανών για εξοπλισμούς.

Η πρόταση μας είναι απλή. Περιορίζοντας τις στρατιωτικές δαπάνες οι δύο χώρες, θα εξοικονομήσουν πόρους, τόσο αναγκαίους για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Συγχρόνως θα υποχωρεί η στρατιωτική διπλωματία προς όφελος της πολιτικής διπλωματίας.

Όσον αφορά την επίλυση του Κυπριακού, ο ΣΥΝ εμμένει στο σύνολο των αρχών, που έχουν επιβεβαιωθεί από τον ΟΗΕ και τις συμφωνίες κορυφής Μακαρίου - Ντενκτάς και Κυπριακού - Ντενκτάς. Υποστηρίζει τη διζωνική δικοινοτική ομοσπονδία με ενιαία κυριαρχία, μία ιθαγένεια, μία διεθνή προσωπικότητα της Κύπρου. Η ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στην επίλυση του Κυπριακού.

Ο ΣΥΝ υποστηρίζει την ιδέα ενός εναλλακτικού σχεδίου για την ανασυγκρότηση και συνανάπτυξη των Βαλκανίων που γίνεται επείγον μετά τον καταστροφικό πόλεμο και την έρπουσα αποσταθεροποίηση.

Αυτό απαιτεί πολιτικές προώθησης της διαβαλκανικής συνεργασίας και ταυτόχρονα ενίσχυσης της ευρωπαϊκής προοπτικής όλων των χωρών της περιοχής. Η συνέχιση του εμπάργκο κατά της Γιουγκοσλαβίας και ο αποκλεισμός της από τις διαβαλκανικές συναντήσεις είναι αδιανόητος.

Η δυναμική των εξελίξεων σε ολόκληρο το πλέγμα των Βαλκανικών και των ελληνοτουρκικών προβλημάτων και σχέσεων αναδεικνύει την ανάγκη μιας συγκροτημένης ελληνικής στρατηγικής. Μιας στρατηγικής διαφορετικής από αυτήν που επί δεκαετίες ακολουθείται.

Ο ΣΥΝ είναι ο πολιτικός χώρος που από χρόνια καλλιεργεί την ιδέα μιας σύγχρονης φιλειρηνικής στρατηγικής και προώθησης πρωτοβουλιών συνεργασίας. Πρωτοβουλίες τολμηρές που δεν υπολογίζουν το πολιτικό κόστος της συγκυρίας. Μεγαλύτερες από την εκλογική του δύναμη. Σε ευρύτερο διεθνές πεδίο ο ΣΥΝ είναι εναντίον του νέου δόγματος του ΝΑΤΟ, ζητεί την κατάργηση των στρατιωτικών συνασπισμών συμπεριλαμβανομένου του ΝΑΤΟ και την προώθηση του ΟΑΣΕ.

Σήμερα, μετά το Ελσίνκι, η ανάγκη συνεννόησης των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων και η εκπόνηση μιας εθνικής στρατηγικής γίνεται παραπάνω από αναγκαία.

Το Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής αποκτάει επείγουσα προτεραιότητα.

Για την πυρηνική απειλή

Ο ΣΥΝ θεωρεί τον εκδημοκρατισμό και εξανθρωπισμό των διεθνών σχέσεων πολιτική προτεραιότητα. Η οργάνωση της πάλης ενάντια στην πυρηνική απειλή που επανέρχεται στο προσκήνιο με πολλούς τρόπους, είναι επίκαιρη και αναγκαία. Η τροποποίηση του αμυντικού δόγματος της Ρωσίας, ώστε να συμπεριλαμβάνει την απειλή χρήσης του πρώτου πυρηνικού πλήγματος, η άρνηση του Κογκρέσου των ΗΠΑ να συναινέσει στην απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών, η εμμονή στην ανέγερση του πυρηνικού εργοστασίου στο Ακούγιου της Τουρκίας, η ύπαρξη πυρηνικών όπλων στη χώρα μας συνηγορούν στην ανάγκη οργάνωσης αντιπυρηνικού κινήματος.

Αποδοκιμάζουμε τη στάση της ελληνικής κυβέρνησης, που ψήφισε λευκό στο σχετικό ψήφισμα του ΟΗΕ "Για έναν κόσμο ελεύθερο από πυρηνικά".

Απαιτούμε την άμεση απομάκρυνση των πυρηνικών από την Ελλάδα, τασσόμαστε υπέρ μιας αποπυρηνικοποιημένης Μεσογείου, στην οποία πρέπει σταθερά να προωθείται η ειρηνική ευρωμεσογειακή συνεργασία.

Οι μειονότητες ως γέφυρα φιλίας

Ο ΣΥΝ από θέσεις αρχών υποστηρίζει σταθερά τα δικαιώματα των μειονοτήτων.

Θεωρεί, ότι οι μειονότητες μπορεί να γίνουν γέφυρα φιλίας μεταξύ των λαών.

Στο πλαίσιο αυτό αναγνωρίζει, ότι έγιναν θετικά βήματα τα τελευταία χρόνια αναφορικά με την αποκατάσταση της ισονομίας και ισοπολιτείας της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη (Τουρκογενείς, Πομάκοι, Αθίγγανοι). Παρά ταύτα τα μέτρα είναι αποσπασματικά και δεν εντάσσονται σε μία συνολική πολιτική. Πρέπει συνεπώς να επιταχυνθούν. Να καταργηθούν οι εναπομείνουσες διοικητικές και ουσιαστικές διακρίσεις εις βάρος των μειονοτικών συμπολιτών. Να τους δοθεί η δυνατότητα άσκησης όλων των δικαιωμάτων που απορρέουν από τις σύγχρονες διεθνείς συμβάσεις συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος του εθνικού αυτοπροσδιορισμού, σύμφωνα με τις αρχές του ΟΑΣΕ.

Να δοθεί η δυνατότητα ενεργού συμμετοχής της μειονότητας στις υποθέσεις που την αφορούν, όπως εκπαίδευση, θρησκευτικές υποθέσεις - μουφτείες, διαχείριση βακουφίων. Κατάργηση της πρακτικής του διορισμού του μουφτή από το νομάρχη. Η ανάπτυξη της Θράκης, που είναι από τις πιο καθυστερημένες περιφέρειες της Ευρώπης, οφείλει να γίνει προς όφελος όλων των πολιτών της περιοχής.

Στο ίδιο πνεύμα ο ΣΥΝ υποστηρίζει την πλήρη άρση των διακρίσεων εις βάρος των Ελλήνων της Πόλης, Ιμβρου και Τενέδου. Πρέπει να χαίρουν όλων των δικαιωμάτων που απορρέουν από τη Συνθήκη της Λωζάννης και τις σύγχρονες διεθνείς συμβάσεις. Να τους δοθεί η δυνατότητα άσκησης των περιουσιακών δικαιωμάτων, αξιοπρεπούς και σύγχρονης εκπαίδευσης, ανεμπόδιστης άσκησης των θρησκευτικών δικαιωμάτων, καλλιέργειας των πολιτιστικών παραδόσεων και ελεύθερης διαχείρισης των ιδρυμάτων τους. Η Θεολογική Σχολή της Χάλκης πρέπει να επαναλειτουργήσει.

Αποδοκιμάζουμε τη στάση της ελληνικής κυβέρνησης, που ψήφισε λευκό στο σχετικό ψήφισμα του ΟΗΕ "Για έναν κόσμο ελεύθερο από πυρηνικά".

Απαιτούμε την άμεση απομάκρυνση των πυρηνικών από την Ελλάδα, τασσόμαστε υπέρ μιας αποπυρηνικοποιημένης Μεσογείου, στην οποία πρέπει σταθερά να προωθείται η ειρηνική ευρωμεσογειακή συνεργασία.

ΜΜΕ, Ενημέρωση, Διαφάνεια

Το αναξιόπιστο και πολιτισμικά υποβαθμισμένο σύστημα των ηλεκτρονικών ΜΜΕ, ο έλεγχος της ιδιοκτησίας τους από ισχυρούς επιχειρηματικούς ομίλους, η διαπλοκή των συμφερόντων τους με την κυβέρνηση και τον δικομματισμό και η απόλυτη εξάρτηση της ΕΡΤ από την ηγεσία Σημίτη, αναδεικνύονται σε κεντρικό πρόβλημα για τη δημοκρατία και την κοινωνία μας. Ιδίως σήμερα, που η χώρα είναι σε προεκλογική περίοδο, η συναλλαγή ιδιοκτητών ΜΜΕ και κυβέρνησης και η χρησιμοποίηση της ΕΡΤ έχουν μετατρέψει τα μέσα σε πυλώνα της κυβερνητικής προπαγάνδας, με στόχο την αποπολιτικοποίηση και τη χειραγώγηση της κοινής γνώμης και τη ψηφοθηρία ενόψει των εκλογών της 9ης Απριλίου.

Είναι σαφές ότι αυτή η συναλλαγή, δυναμώνει πολλαπλάσια την ηγεμονική παρουσία των οικονομικο-εκδοτικών συμφερόντων στο σύστημα διακυβέρνησης, που την ίδια ώρα αποκτούν ισχυρό μερίδιο του δημοσίου πλούτου, των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, των λεγομένων μεγάλων έργων και των κονδυλίων για την Ολυμπιάδα. Μάλιστα, μέσα στην προεκλογική περίοδο, χορηγούνται άδειες για τις ψηφιακές πλατφόρμες όπως και μεταβατικές άδειες στα ραδιοτηλεοπτικά μέσα, χωρίς ουσιαστικό έλεγχο διαφάνειας, ασυμβίβαστων και οικονομικής αυτοτέλειας στην ιδιοκτησία.

Συνέπεια των έκνομων ενεργειών της κυβέρνησης και των συναλλαγών της είναι και η ρήξη του ΕΣΡ (Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης) με την κυβέρνηση, η οποία επιδιώκει την καταπάτηση του αυτεξούσιου του ΕΣΡ, ως ανεξάρτητης ανωτάτης διοικητικής εποπτικής αρχής.

Ο ΣΥΝ είναι η πρώτη πολιτική δύναμη στη χώρα μας, που έχει διατυπώσει σύγχρονες προοδευτικές θέσεις για τα ηλεκτρονικά μέσα και τις νέες τεχνολογίες, που σχετίζονται με την επικοινωνία.

Ο ΣΥΝ διεκδικεί:

1. Την πλήρη αποκατάσταση του ρόλου των αρμοδιοτήτων του ΕΣΡ ως ανεξάρτητης διοικητικής αρχής. Θεωρεί αναγκαία την κατοχύρωσή του στο πλαίσιο της αναθεώρησης του Συντάγματος από τη νέα Βουλή. Στο ίδιο πλαίσιο προτείνει τη θέσπιση δημοκρατικών κανόνων για την επικοινωνία και αντιτίθεται στην αδιαφάνεια και διαπλοκή και τη συσσώρευση ιδιοκτησίας στα ΜΜΕ.

2. Την δημοκρατική - πλουραλιστική ανασυγκρότηση της διοίκησης της ΕΡΤ ώστε να κοπεί ο ομφάλιος λώρος από την κυβέρνηση και την αναβάθμιση στις νέες συνθήκες της τεχνολογικής σύγκλησης.

3. Τη λήψη άμεσων συγκεκριμένων μέτρων για τη λειτουργία της ΕΡΤ και των ιδιωτικών ηλεκτρονικών ΜΜΕ στην προεκλογική περίοδο υπό την εποπτεία του ΕΣΡ. Είναι αναγκαία η λειτουργία της Διακομματικής Επιτροπής, με την παρουσία των εκπροσώπων των Δημοσιογραφικών Οργανώσεων.

4. Τη συγκρότηση Μόνιμης Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τα ΜΜΕ, με την τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής και την κατάργηση του Υπουργείου Τύπου.

5. Τη σύσταση μεγάλης Επιτροπής από εκπροσώπους κομμάτων, οργανώσεων τύπου και πολιτιστικών παραγωγών για τη μελέτη της νέας πραγματικότητας, που δημιουργείται με την ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών στην κοινωνία, στο δημόσιο βίο, στην επικοινωνία και στην ελευθεροτυπία.

Η συνταγματική αναθεώρηση

Η νέα Βουλή θα είναι αναθεωρητική.

Θα αναθεωρήσει δηλαδή το Σύνταγμα της χώρας, καθορίζοντας το περιεχόμενο και την δυναμική των αναθεωρητέων διατάξεων.

Η αναθεώρηση του συντάγματος δεν είναι μια ουδέτερη και αδιάφορη πολιτικά διαδικασία. Μεγάλα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας μπορούν να επιλυθούν εάν μέσω της συνταγματικής αναθεώρησης προωθηθεί μια σοβαρή προοδευτική μεταρρύθμιση του κράτους και του πολιτικού συστήματος.

Το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα ούτε στο κράτος ούτε στο πολιτικό σύστημα, όπως:

Με την συνταγματική αναθεώρηση θέλουν να ωραιοποιήσουν απλώς αυτό που υπάρχει.

Ο ΣΥΝ προτείνει μέσω της συνταγματικής αναθεώρησης και νομοθετικών ρυθμίσεων να προωθηθούν αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα.

(α) Η περιφερειακή συγκρότηση του κράτους.

Δηλαδή να κατοχυρωθεί η περιφερειακή αυτοδιοίκηση και να ανακατανεμηθούν οι αρμοδιότητες και οι πόροι ανάμεσα στην περιφέρεια και το κεντρικό κράτος. Η περιφερειακή ανισότητα είναι μια από τις πλέον έντονες ανισότητες στο εσωτερικό της χώρας. Ο Περιφερειάρχης να είναι αιρετός, αναδεικνυόμενος από το Περιφερειακό Συμβούλιο.

(β) Ο χωρισμός της εκκλησίας από το κράτος.

Κατάργηση της αναγραφής του θρησκέυματος στις ταυτότητες.

(γ) Η αλλαγή του πρωθυπουργοκεντρικού πολιτικού συστήματος.

Η ενίσχυση των εξουσιών της Βουλής με διευρυμένες δυνατότητες ελέγχου, η δημιουργία ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, η αλλαγή του νόμου για το Υπουργικό Συμβούλιο, με τις υπερεξουσίες στο Πρωθυπουργικό γραφείο, η καθιέρωση της απλής αναλογικής που αλλάζει δομές και λειτουργίες στο πολιτικό σύστημα.

(δ) Η καθιέρωση θεσμών διαφάνειας στην διαχείριση του δημοσίου χρήματος και θεσμών ελέγχου στην λειτουργία των ΜΜΕ και των σχέσεων τους με την πολιτική εξουσία

και την οικονομία. Η διαπλοκή και η διάβρωση αλλοιώνουν το πολιτικό σύστημα και τα εξωθεσμικά κέντρα κυριαρχούν.

(ε) Η διεύρυνση των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και κυρίως η κατοχύρωση των δικαιωμάτων του πολίτη στο σημερινό κόσμο κυριαρχίας των νέων τεχνολογιών.

(στ) Απεξάρτηση της κορυφής της δικαιοσύνης από την εκτελεστική εξουσία.

Εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας

Το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ. προχώρησαν στην επανεκλογή του κ. Στεφανόπουλου, μέσα σε ένα πρωτόγνωρο σκηνικό κεντροδεξιάς συναίνεσης.

Ο ΣΥΝ υποστήριξε την υποψηφιότητα του Λεωνίδα Κύρκου με ένα συγκεκριμένο σκεπτικό.

Η υποψηφιότητά του εκπροσωπούσε την "άλλη" Ελλάδα, την Ελλάδα του πολιτικού αποκλεισμού. Στο επίπεδο του πολιτικού συμβολισμού υπεδείκνυε την ανάγκη στροφής του άξονα της πολιτικής ζωής προς τα αριστερά. Την ανάγκη της ισορροπίας του πολιτικού συστήματος προς τα αριστερά.

Η εμμονή του ΣΥΝ στην στήριξη της υποψηφιότητας Κύρκου, πέραν της αξίας της προσωπικότητας, δηλώνει τη διάθεσή του να συγκρουστεί με την κεντροδεξιά συναίνεση, που βάζει τη σφραγίδα της σε όλα τα επίπεδα της ελληνικής κοινωνίας.

Ο ΣΥΝ αρνείται να δεχθεί, ότι η δικομματική συναίνεση στο πρόσωπο του Προέδρου εξαντλεί το εύρος της εθνικής ενότητας.

ΨΗΦΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΟΥ 2000

Ο ΣΥΝ με το πρόγραμμα του προοδευτικού εκσυγχρονισμού που ανέλυσε αποδεικνύει ότι υπάρχει εναλλακτική λύση στο κοινό δικομματικό πλαίσιο. Το πρόγραμμά του συναρθρώνεται με την εναλλακτική προοδευτική πρόταση εξουσίας.

Μία πρόταση που στόχευε στη διαμόρφωση νέας κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας για να διευθύνει την ελληνική κοινωνία στη βάση ενός προοδευτικού προγράμματος.

Η υλοποίηση αυτής της πρότασης προϋπέθετε αλλαγή του πολιτικού συστήματος, αλλαγή του εκλογικού νόμου, καθιέρωση της απλής αναλογικής, αλλαγή των συσχετισμών, απόφαση των κομμάτων του προοδευτικού χώρου να κινηθούν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Όλα αυτά σήμερα δεν υπάρχουν.

Δεν υπάρχουν για τον ΣΥΝ εκβιαστικά διλήμματα, που κατασκευάζει η κυβερνητική επικοινωνιακή τακτική.

Οι επιλογές του ΠΑΣΟΚ είναι επιλογές συνέχισης της ίδιας πολιτικής σε όλα τα θέματα. Είναι επιλογές διατήρησης του ίδιου πολιτικού συστήματος, είναι επιλογές που αποκλείουν κάθε σοβαρή ιδέα για την αναζήτηση προοδευτικής εναλλακτικής λύσης.

Κι οι εκλογές της 9ης Απριλίου θα διεξαχθούν στο πλαίσιο που ορίζουν αυτές οι επιλογές. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο λοιπόν το κύριο πρόβλημα σ' αυτές τις εκλογές είναι να εξασφαλιστεί η ισχυρή παρουσία των ιδεών και αντιλήψεων, που εκπροσωπεί το ΣΥΝ.

Αυτόνομος και ισχυρός ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ.

Αυτή η ισχυρή παρουσία αποτελεί εγγύηση ελέγχου της εξουσίας.

Αποτελεί εγγύηση για τη συνοχή, προβολή και καλλιέργεια ριζοσπαστικών ιδεών και προτάσεων σε όλα τα θέματα, για τη δημιουργία των προϋποθέσεων συνολικής στροφής στην πορεία της χώρας προς τα αριστερά.

Ο ΣΥΝ είναι η συγκροτημένη δύναμη στο χώρο της ανανεωτικής ριζοσπαστικής Αριστεράς. Δεν είναι όμως και η μόνη. Και εδώ ενόψει των εκλογών ο ΣΥΝ κάνει ένα μεγάλο βήμα.

Ο στόχος που θέτει σε αυτές τις εκλογές αφορά ολόκληρο το χώρο της ανανεωτικής Αριστεράς και της Οικολογίας. Κι αυτός ο χώρος θα πρέπει να υπερβεί τον κατακερματισμό.

Προφανώς υπάρχουν ζητήματα μεγάλα, υπάρχουν και ευθύνες του ΣΥΝ για την πορεία των τελευταίων χρόνων. Πάνω από όλα όμως υπάρχουν ανοιχτά προβλήματα για το πώς είναι δυνατόν σήμερα να συντεθούν στη φυσιογνωμία μιας σύγχρονης αριστεράς όλες οι ιδιαιτερότητες και οι ευαισθησίες που βρίσκονται στη βάση αυτού του πολυκερματισμού.

Οι εκλογές στις συνθήκες που διεξάγονται και με τα διλήμματα που θέτουν αποτελούν μία μεγάλη πρόκληση για να κάνουμε όλοι μαζί το πρώτο βήμα.

Για την Αριστερά του 2000.

Για αυτήν αξίζει να αγωνιζόμαστε.

Στο όνομά της ζητούμε τη στήριξη των αριστερών πολιτών, ανδρών και γυναικών.

Απευθύνουμε το κάλεσμα:

***Αριστεροί όλων των γενεών και όλων των αποχρώσεων, πολίτες της ευθύνης και του οράματος.
Ανδρες και γυναίκες
Νέοι και βετεράνοι***

Όρθιοι, ες!

Κρατάμε το πιο κρίσιμο μετερίζι του αγώνα για μία Ελλάδα σύγχρονη και δημοκρατική, έπαλξη ειρήνης και συνεργασίας. Για μια κοινωνία της προόδου και της σοσιαλιστικής προοπτικής, του κόσμου της εργασίας και του πολιτισμού, της συμφιλίωσης με τη φύση, της ανθρωπιάς και της αλληλεγγύης. Κρατάμε το κρίσιμο μετερίζι στην πορεία για μία Ενωμένη Ευρώπη, των λαών και των πολιτισμών, όπου η εργασία θα υπάρχει για όλους και ο πλούτος θα κατανέμεται δίκαια. Όπου ο άνθρωπος θα είναι η υπέρτατη αξία και η συλλογικότητα που τόσο μισεί ο νεοφιλελευθερισμός θα είναι κανόνας ζωής.

***Συναγωνιστές, συναγωνίστριες!
Φίλες και φίλοι!***

Μας λένε. Ηττήθηκε η Αριστερά, πέθανε και ο σοσιαλισμός. Τώρα το μέλημα είναι να διαχειριστούμε το σύγχρονο καπιταλισμό. Απαντούμε κι αυτή η φωνή ας ηχήσει παντοδύναμη από τις κάλπες. Ο σοσιαλισμός δεν πέθανε. Για τις κοινωνίες του 21ου αιώνα οι κοινωνικές αξίες τα δημοκρατικά αιτήματα και τα ιδανικά του ανθρωπισμού, τα ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματα, αποκτούν δραματική και δραστική προτεραιότητα. Ζουν σε κινήματα σαν το δικό μας. Σαν τα ατελείωτα κοινωνικά κινήματα που εκφράζουν τη ζωντάνια και την πρωτοβουλία των απλών ανθρώπων του μόχθου. Ζουν στις αναζητήσεις των επιστημόνων και των καλλιτεχνών, των σκεπτόμενων πολιτών. Ζουν

στη σκέψη όλων όσων αγωνίζονται κατά του ρατσισμού, κατά της ανόδου του φασισμού όπως έγινε στην Αυστρία.

Θέλουμε να αλλάξουμε το τοπίο στη χώρα μας και στην Ευρώπη.

Γι' αυτό διεκδικούμε: Νίκη στο ΣΥΝ.

**ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΑΡΙΣΤΕΡΑ
ΨΗΦΙΣΕ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ**